

Lawarath Social e-Journal

ISSN [ONLINE] 2697-5211

Vol. 1 No. 3 September-December 2019

Social Department
**Humanities &
Social Sciences**
Thepsatri Rajabhat University

Lawarath Social E – Journal

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน/ ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม/ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
2. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสาร Lawarath Social E – Journal:

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ: อาจารย์ ดร.วีรวิชัย บุญส่ง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: อาจารย์ภูเทพ ประภากร, อาจารย์ปริญญากัญจน์ ใจสอาด และ
อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ

ศิลปกรรม: นางสาวสุนทรี รื่นชู

ภาพปก: อาจารย์ปริญญากัญจน์ ใจสอาด และ นายศุภณัฐ พักหอม

สำนักงาน: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถนนนารายณ์มหาราช อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-427487-93 ต่อ 12247

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

กองบรรณาธิการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรารณ ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ดร.สุริยะ หาญพิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ ศิลปาสันทน	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดงนภสร ณ ป้อมเพชร์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจาร์ักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย ขอนแก่น
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14. ดร.จันทร์ฉาย จันทร์ลา	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ ศิลปาสันทน	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธาสินี ศิริโคคาภิรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ภูริพงศ์	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.ดิฐภัทร บวรชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดงนภสร ณ ป้อมเพชร์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจาร์ักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอนแก่น
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรมะ แขวงเมือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช ไสยกิจ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
19.. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รั้อยเอ็ด
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชลิดา แสนวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
24. อาจารย์ ดร.ปกเกศ จุลสุคนธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
25. อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
26. พ.ต.ท. ดร.ธนพิพัฒน์ สุภาจิตต์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
27. อาจารย์ ดร.เขมิกา ทองเรือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
28. อาจารย์ ดร.สำราญ วิเศษ	มหาวิทยาลัยนครพนม
29. อาจารย์ ดร.สาคร มหาหิงค์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอนแก่น
30. อาจารย์ ดร.สุมาลี เอี่ยมสมัย	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท
31. ดร.จรรยา กลัดล้อม	นักวิชาการอิสระ

บทบรรณาธิการ

วารสาร Lawarath Social E-Journal ฉบับนี้เริ่มจากบทความของ ณัฐภูมิ สืบสมบัติ เรื่อง “คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

บทความของ มนสิชา หอมกรุ่น เรื่อง “ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี”

บทความของ จุมพล เพ็งบุญ เรื่อง “พฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี”

บทความของ วรกิตต์ พันธุ์ลิมา เรื่อง “คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

บทความของ สุริยะ หาญพิชัย เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ”

บทความของ สิริวรรณ คำสวาย เรื่อง “ความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี”

บทความชิ้นสุดท้ายโดย อนงค์ศรี อาจสมบุญ เรื่อง “บทวิจารณ์หนังสือ ปฎิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475”

วีริวิชญ์ บุญส่ง
บรรณาธิการวารสาร

สารบัญ

	หน้า
ข้อมูลวารสาร	(1)
กองบรรณาธิการ	(2)
บทบรรณาธิการ	(4)
สารบัญ	(5)
คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ : ณัฐภูมิ สืบสมบัติ	1
ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี : มนสิชา หอมกรุ่น	15
พฤติกรรมกรรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี : จุมพล เพ็งบุญ	27
คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ : วรกิตต์ พันธลิมา	39
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้ แบบลงมือทำ : สุริยะ หาญพิชัย	51
ความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี : สิริวรรณ คำสวาย	65
บทวิจารณ์หนังสือ ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475 : อนงค์ศรี อาจสมบูรณ์	77

ภาคผนวก	87
แนะนำผู้เขียน	88
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal	89
ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ	90
การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal	93
ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง	98

Quality of Life in Live with Philosophy of Sufficiency Economy Under Thailand 4.0 Policy of People in Khao Noi District Pranburi Prachunp Khiri Khan Province

Nutthaphum Suebsombut

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: nutthaphum12@gmail.com

Received: July 17, 2019 Revised: September 5, 2019 Accepted: October 11, 2019

Abstract

This research aimed to study 1) the quality of life according to the sufficiency economy philosophy under the policy of Thailand 4.0, 2) the level of application of the sufficiency economy philosophy, and 3) the application of the sufficiency economy philosophy with causal relationships and quality of life in accordance with the sufficiency economy philosophy under the policy of Thailand 4.0 of people in Khao Noi Subdistrict Pran Buri District Prachuap Khiri Khan Province. The sample used in the research was 394 people living in Khao Noi Sub-district, Pran Buri District , Prachuap Khiri Khan Province. The collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, chi-square test and multiple regression analysis.

The results revealed that 1) the overall image of quality of life according to the sufficiency economy philosophy under the policy of Thailand 4.0 of people in Khao Noi Sub-district was at high level, as in the following orders; physical aspects, social relations and connections with the global community of psychology, environment and economy, 2) the overall image of application of the sufficiency economy philosophy was at high level according to the following aspects; rationality, good immunity, modesty, morality, and condition, 3) the overall image of the application of sufficiency economy philosophy in terms of rationality, good immunity, and morality condition on a causal relationship with the quality of life according to the sufficiency economy philosophy under the Thailand 4.0 policy has statistical significance at .01 and the overall image of the application of sufficiency economy philosophy in terms of knowledge condition with relations on the sufficiency economy philosophy under the Thailand 4.0 policy has statistical significance at .05 while the application of sufficiency economy philosophy in terms of modesty has no causal relationship with the statistical significance at .05

Keywords: Quality of life, Philosophy of sufficiency economy, Application

คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ณัฐภูมิ สืบสมบัติ

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: nutthaphum12@gmail.com

ได้รับบทความ: 17 กรกฎาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 5 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 11 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย 3) ศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 394 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ 2) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านความพอประมาณ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม และด้านเงื่อนไขความรู้ 3) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อยในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเงื่อนไขความรู้ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อยในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ไม่มีความสัมพันธ์โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การประยุกต์

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับการพัฒนาตนเองและสังคม เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนาทั้งในส่วนบุคคล ครอบครัว ต้องมีการพัฒนาในด้านการศึกษา เพื่อให้มีแนวคิดเจตคติที่ดี รู้จักการบริหารตนเอง การเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น มีอาชีพและรายได้ที่พอเพียงต่อการดำรงชีวิต มีคุณธรรม ศีลธรรม ถ้าหากปฏิบัติได้เช่นนี้เท่ากับเป็นการยกระดับทั้งตนเองและสังคม ทำให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม ปัญหาต่างๆ ในสังคมลดน้อยลง เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะเป็นพิษ เป็นต้น ประเทศต่างๆ จึงพยายามอย่างเต็มที่ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตสูงขึ้น เพื่อช่วยให้สมาชิกทุกคนในสังคม กินดีอยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์ ทั้งนี้ การพัฒนาคุณภาพชีวิตจะส่งผลดีในหลายๆ ด้าน ได้แก่ 1) ช่วยทำให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโดยมีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้สังคมมีความสงบสุขไปด้วย 2) ช่วยกระตุ้นให้บุคคลและสังคมเกิดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ 3) ช่วยทำให้บุคคลรู้จักใช้ปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม หลักการบริหาร เพื่อกำหนดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม 4) ช่วยทำให้บุคคลและสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความสมานฉันท์ ช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง และปัญหาสังคม 5) ช่วยทำให้บุคคลและสังคมที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เกิดความร่วมมือร่วมใจในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมที่ดีงามให้เกิดขึ้นในสังคม ดังจะเห็นได้ว่า หากคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีคุณภาพที่ดี ย่อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น (ปรังทิพย์ ภักดีศรีไพรวัลย์, 2559, หน้า 2)

ดังนั้น การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานไว้ให้ปวงชนชาวไทย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต และเป็นรากฐานของวิถีคิดและวิถีปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เป็นหลักการที่ประกอบด้วย คุณลักษณะ 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันวางอยู่บนฐานความรู้และคุณธรรม จุดมุ่งหมายในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ประชาชนทั่วไป เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ และเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ประชาชนมีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันได้อย่างมีวิจารณญาณบนหลักการของความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีความรอบรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ เพื่อเจริญก้าวหน้าไปอย่างสมดุล พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขอย่างยั่งยืน (เทศบาลนครตรัง, 2560, หน้า 10)

ตำบลเขาน้อย อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทั้งหมด 56.16 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 35,100 ไร่ มีเขตการปกครองท้องที่แบ่งออกเป็น 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านตำหรุ หมู่ที่ 2 บ้านเขาน้อยฝั่งตะวันออก หมู่ที่ 3 ค่ายธนรัชต์ หมู่ที่ 4 บ้านเขาน้อยฝั่งตะวันตก หมู่ที่ 5 บ้านปลายน้ำ หมู่ที่ 6 บ้านโรงสูบ และหมู่ที่ 7 บ้านใหม่พัฒนา มีประชากรทั้งสิ้น 24,968 คน และมีจำนวนครัวเรือน 13,328 ครัวเรือน (ข้อมูลจากระบบสถิติทางการทะเบียน ณ เดือนธันวาคม 2560) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ การปลูกมะม่วง ขนุน อ้อยโรงงาน พืชผัก สับปะรด มะพร้าวแกล้งน้ำว่า มะพร้าวอ่อน ข้าวโพดหวาน และฝรั่ง เป็นต้น ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ประสบปัญหาการมีที่ดินทำกินไม่เพียงพอ ต้นทุนในการผลิตสูงแต่ให้ผลผลิตต่ำ ประชาชนขาดแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ

ทำให้เกิดการขาดทุน มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพเท่านั้น อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ ขาดทักษะในการประกอบอาชีพ และเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย ทำให้ขาดโอกาสในการทำงานที่ดี ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาเสพติด ปัญหาสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น (งานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาน้อย, 2554)

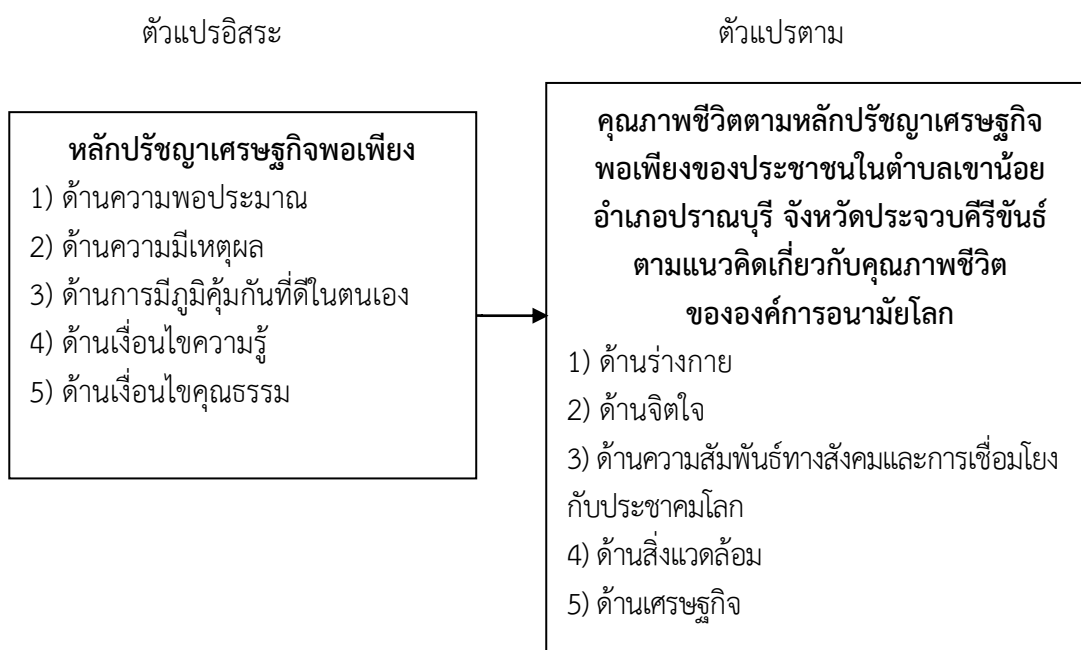
จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับไปวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลเขาน้อยให้ดียิ่งขึ้น โดยยึดการดำเนินวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นแบบอย่างโดยการหันมามองวิถีชีวิตที่พอเพียง ซึ่งเป็นช่องทางที่มุ่งหวังให้ประชาชนคนไทยมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีค่านิยม มีความรู้ความสามารถ และเจตนาธรรมที่มุ่งมั่นในการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เพื่อนำไปสู่ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2560, หน้า 6-8) ได้แก่ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง 4) ด้านเงื่อนไขความรู้ และ 5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม และศึกษาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตามแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก (WHOQOL Group, 1993, หน้า 2; ปรางทิพย์ ภักดีศิริไพโรจน์, 2559, หน้า 13) ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก 4) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 5) ด้านเศรษฐกิจและบูรณาการเพิ่มเติมเนื้อหาให้สอดคล้องกับนโยบาย Thailand 4.0 ในปัจจุบัน

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 24,968 คน จากจำนวนทั้งหมด 7 หมู่บ้าน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1967, p.727) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 394 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น
แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะ คำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง 4) ด้านเงื่อนไขความรู้ และ 5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย
อำเภอบราhmบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตามแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก
ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก

4) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 5) ด้านเศรษฐกิจ ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และวิเคราะห์ระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square Test) และการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 คน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี สถานภาพสมรสจบการศึกษา ระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และอาศัยอยู่ในตำบลเขาน้อย ประมาณ 5 – 10 ปี

1. คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ

2. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านความพอประมาณ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม และด้านเงื่อนไขความรู้

3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเงื่อนไขความรู้ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในตำบลเขาน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสถานภาพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีการปลูกฝังสัจพจน์หรือเล็งสัจพจน์ไว้สำหรับบริโภค มีการใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย ชื้อเฉพาะสินค้าที่มีความจำเป็น ใช้ชีวิตบนพื้นฐานของความพอเพียงโดยไม่ต้องกู้ยืมเงิน มีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ และไม่เปรียบเทียบการใช้จ่ายของตนเองกับผู้อื่น รวมทั้งมีการวางแผนในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มีการใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คำนึงตามความจำเป็น มีการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นสามารถรับมือกับสถานการณ์/เหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงอย่างมีสติ และใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างรอบคอบ กอปรกับการจัดทำบัญชีรับ-จ่ายในครัวเรือนอย่างเป็นปัจจุบันมีวิธีการหรือแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในแต่ละวัน มีการดูแลสุขภาพของคนในครอบครัวทุกคนอย่างสม่ำเสมอ มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง และมีการประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้เพิ่มเติม โดยมีการนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตประจำวัน มีการแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ สามารถใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการรับรู้ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและมีการพูดคุยกันภายในครอบครัวเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งประชาชนมีความกระตือรือร้นในการทำงานทั้งต่อตนเองและส่วนรวม มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นยึดมั่นในหลักคุณธรรม มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา มีความอดทนและขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2560, หน้า 13-16) ได้กล่าวว่า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งวิธีการประกอบอาชีพและวิถีการดำรงชีวิตที่นำไปสู่ชีวิตที่มีความทุกข์น้อยลงหรืออีกนัยหนึ่ง คือชีวิตที่มีความสุขเพิ่มขึ้น โดยมีจุดเน้นอยู่ที่การมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อให้ไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่อาจคาดเดาล่วงหน้าได้ หรือหากได้รับผลกระทบสามารถฟื้นตัวได้ในเวลารวดเร็วพอสมควร การจะมีภูมิคุ้มกันที่ดีได้นั้นต้องมาจากการพึ่งตนเองเป็นส่วนใหญ่ หมายถึง ใช้ทรัพยากรที่มี

อยู่เองหรือหาได้ง่ายในท้องถิ่นให้มากที่สุด ถ้าสามารถพึ่งตนเองได้มากเท่าไร ภูมิคุ้มกันก็จะยิ่งสูงมากขึ้น ไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะมีความรุนแรงมากเพียงใดก็สามารถจัดการได้ แต่การพึ่งตนเองได้นั้น จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความพอประมาณ คือ ทำทุกอย่างเท่าที่จะสามารถทำได้เอง ไม่ทำเกินกำลัง ความสามารถหรือโลก แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องไม่ยืดขาด หรือเฉื่อย ดังนั้น ความพอประมาณจึงเป็น วิธีการที่สำคัญที่จะหนุนช่วยความสามารถในการพึ่งพาตนเองให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสัมฤทธิ์ผลได้จริง และเมื่อมีความพอประมาณแล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องไปเอาไรต์เอาเปรียบผู้อื่น สามารถดำเนินการทุกอย่าง ได้อย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทน ตลอดจนมีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่นนั่นก็คือ ความมีเหตุ มีผลตามความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรเศรษฐ์ วงศ์อารีย์ (2560) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของนักเรียน โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพอประมาณ และด้านความมี เหตุผล อยู่ในระดับมาก ด้านการมีภูมิคุ้มกัน อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2558) เรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ของชุมชนปทุมโศก จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของชุมชนปทุมโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า การรับรู้ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ใน ระดับมากที่สุด คุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า คุณภาพชีวิต ด้านปลูกฝังค่านิยมไทยอยู่ในระดับมากที่สุด การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน ปทุมโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลกด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะอาศัยอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด ไม่มีมลพิษ และมีการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ซึ่งประชาชนมีความรู้สึก ภาคภูมิใจในตัวเองรู้สึกมีความสุขกับการทำงานไม่มีความเครียด ความกังวลในการใช้ชีวิตประจำวันรู้สึก เป็นที่รักของคนในครอบครัว และรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง โดยประชาชนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคน ในชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับคนในสังคมได้เป็นอย่างดีมีจิตสาธารณะโดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็น ที่ตั้งมีทักษะในการติดต่อสื่อสารในสังคมและชุมชน และสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ชุมชนที่อยู่อาศัยมีสภาพแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัยมีความสะอาด เป็นระเบียบ มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ซึ่งประชาชนที่อาศัยอยู่มีความรู้สึกพึงพอใจทั้งนี้ ประชาชนยังมีการเก็บออมเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย มีการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่างงาน ซึ่งอาชีพที่ทำมีความมั่นคง และรายได้ที่ได้รับมีความพอเพียงต่อการดำรงชีวิต หากมีปัญหาทางการเงินจะได้รับความช่วยเหลือจากคน ในครอบครัวตลอดเวลา ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยของ Ferrans (1992, pp.30-33) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ ปัจจัยขององค์ประกอบคุณภาพชีวิต มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ 1) บ้าน สุขภาพ และหน้าที่ (Health and Functioning) เกี่ยวกับสภาพร่างกายและความสามารถที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมประจำวัน การแสดงออกทางบทบาทสังคม ประกอบด้วย สุขภาพของตนเอง ความเครียด การดูแลสุขภาพ การพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกาย ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรม

ในยามว่าง ความสามารถในการเดินทาง การสร้างความสุขในวัยสูงอายุ และการมีอายุยืน 2) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Socioeconomic) เป็นสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคล เพราะบุคคลต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการเพื่อช่วยแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาลูกหลานซึ่งกันและกัน ต้องการกำลังใจ การได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ ต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีงานทำ มีเงินใช้ในการดำรงชีวิต ประกอบด้วยมาตรฐานการดำรงชีวิต การพึ่งพาตนเอง การทำงาน เพื่อนบ้าน สภาพการณ์ของบ้านเมือง การได้รับการสนับสนุนทางจิตใจและการศึกษา 3) ด้านจิตใจและวิญญาณ (Psychological/Spiritual) เป็นสถานภาพของการรับรู้ การตอบสนองทางอารมณ์ หรือทางวิญญาณต่อสิ่งเร้ามากระทบในชีวิต ประกอบด้วย ความพอใจในชีวิต ความสุขทั่วไป ความพอใจในตนเอง จุดมุ่งหมายในชีวิต ความสงบสุขของจิตใจ ความศรัทธาในศาสนาและรูปร่างหน้าตาของตนและ 4) ด้านครอบครัว (Family) เป็นสภาพของสัมพันธ์ภายในครอบครัวของบุคคล ประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขของสมาชิกในครอบครัว บุตร และคู่สมรสและสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญาเกียรติ พงศ์กุลศร (2561) เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบ้านภู หมู่ 5 ตำบลวัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจครอบครัว ควรมีการพัฒนาทักษะอาชีพที่สร้างรายได้ยั่งยืน ส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ว่างเปล่า จัดทำบัญชีระบบรายรับรายจ่ายให้เกิดความพอดี 2) ด้านสุขภาพและจิตใจ ควรมีการประสานหน่วยงานภาครัฐจัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุทั้งในด้านสวัสดิการสังคม ส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย 3) ด้านการเรียนรู้และทักษะอาชีพ ควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ประจำหมู่บ้าน รวมกลุ่มอาชีพแบบครบวงจร พัฒนาความรู้ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน การพัฒนาอาชีพ การเกษตรทฤษฎีใหม่ 4) ด้านสภาพแวดล้อม ควรใช้พื้นที่ว่างปลูกพืชกินได้และไม่ประดับผสมผสาน ไม่ยืนต้น เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมการทำปุ๋ยชีวภาพ รวมทั้งการไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูลให้เกิดกลิ่นเหม็น 5) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ควรรณรงค์ให้เป็นชุมชนปลอดสารเสพติด และการพนัน จัดสวัสดิการด้านแหล่งเรียนรู้ หรือมุมอ่านหนังสือประจำชุมชน นำเอาหลักพุทธศาสนาเข้ามาปรับใช้ในการดำรงชีวิตด้านจิตใจ และสติปัญญา

3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านเงื่อนไขความรู้มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรเศรษฐ์ วงศ์อารีย์ (2560) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของนักเรียน โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตของนักเรียน พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนเทพ บัวบุศย์ (2560) เรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพล

ชั้นประทวนกองพันทหารปืนใหญ่ที่ 1 รักษาพระองค์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิต ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านจิตใจกับด้านจิตวิญญาณ ส่วนด้านที่มีระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยีกับ ด้านร่างกาย และลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรามบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในตำบลเขาน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสถานภาพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร (2554) เรื่องการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผล ต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ และ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ ชีระกุลพิศุทธิ์ (2554) เรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนตำบล สุโสะ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและการดำเนินชีวิต แบบเศรษฐกิจพอเพียงตามหลักการ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลสุโสะที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ รายจ่าย อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ไม่สามารถ ร่วมทำนายคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ รายจ่าย อาชีพ และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจที่ต่างกันจะไม่ทำให้มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน แต่ในส่วนของสถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนสามารถร่วมกันทำนายคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีสถานภาพ สมรสแล้ว และจำนวนสมาชิกครัวเรือนแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2558) เรื่องการประยุกต์ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปฐมอโคก จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคคลที่อาศัย อยู่ในชุมชนปฐมอโคกที่มีเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และ ประสบการณ์เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงของชุมชนปฐมอโคก คือ การตั้งใจฝึกฝนตนเอง เรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย พอเพียง มีศีลธรรมเป็นหลักที่พึงฝึกตนให้พึ่งตนเอง ขวนขวาย เอาภาระรับผิดชอบในกิจการต่างๆ ของชุมชน และมี ชีวิตอยู่อย่างผู้ให้และผู้เสียสละ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านร่างกาย ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี รวมทั้งอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด และไม่มีมลพิษ

2. ด้านจิตใจ ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง มีการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข ไม่เครียด ไม่กังวล และรู้สึกเป็นที่รักของคนในครอบครัว อีกทั้งสามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้

3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชน สามารถปรับตัวเข้ากับคนในสังคมได้เป็นอย่างดี มีจิตสาธารณะ และมีทักษะในการติดต่อสื่อสารในสังคมและชุมชน อีกทั้งสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

4. ด้านสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยสะอาด เป็นระเบียบ และมีการคมนาคมที่สะดวกสบาย อีกทั้งประชาชนมีความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน

5. ด้านเศรษฐกิจ ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีงานทำ ไม่ตกงานหรือว่างงาน มีรายได้ที่เพียงพอ อาชีพที่ทำอยู่มีความมั่นคง การเก็บออมเงิน และการได้รับการช่วยเหลือทางการเงินจากคนในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปทั้งในพื้นที่ตำบลเขาน้อยหรือในพื้นที่ใกล้เคียงหรือเป็นประเภทเดียวกัน เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างของระดับคุณภาพชีวิตในแต่ละประเภท และจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการความรู้ ในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแบบในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้าใจและสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

เอกสารอ้างอิง

- งานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาน้อย. (2554). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2554 – 2558)**. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
- จรรยาเกียรติ พงศ์กุลศร. (2561). การพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษากำนัน หมู่ 5 ตำบลวัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย. ใน **การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 3 “นวัตกรรมที่พลิกโฉมสังคมโลก”** (หน้า 149 – 157). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ชัยวัฒน์ ธีระกุลพิศุทธิ์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตำบลสุไหง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดตรัง. **วารสารวิชาการสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, 37(2), 89 – 101.
- ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม. (2558). การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโอศก จังหวัดนครปฐม. **วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**, 2(1), 27 – 43.
- เทศบาลนครตรัง. (2560). พระราชปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” รากฐานสร้างชีวิตที่เป็นสุข. **เอกสารเผยแพร่เพื่อการประชาสัมพันธ์ นางฟ้าสาร ฉบับเดือนกันยายน – ตุลาคม 2560**. ตรัง: ผู้แต่ง.
- ธนเทพ บัวบุญ. (2560). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพลชั้นประทวนกองพันทหารปืนใหญ่ที่ 1 รักษาพระองค์. **วารสารสมาคมนักวิจัย**, 22(2), 218 – 228.
- ปรานทิพย์ ภักดีศิริไพรวัลย์. (2559). รายงานการวิจัยการศึกษาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนบ้านแสนตอ หมู่ 11 ตำบลท่าผา อำเภอกะฉะ จังหวัดลำปาง. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2554). รายงานการวิจัยเรื่อง การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วรเศรษฐ์ วงศ์อารีย์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของนักเรียน โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี. **วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์** 1(1), 51 – 59.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2560). **คู่มือการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต**. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- Ferrans, C. E. & Powers, M. J. (1985). Quality of life index: Development and Psychometric Properties. **Advanced in Nursing Science**, 10(3).

- WHOQOL Group. (1993). Study Protocol for the World Health Organization Project to Develop a quality of Life Assessment Instrument. **Quality of Life Research**, 2, 153–159.
- Yamane, T. (1967). **Statistics: An introductory analysis** (2nd ed.). New York: Harper and Row.

Morale in the Workforce Mobile Development Unit 13, Development Agency Region 1, Military Development Command Kaeng Krachan District Phetchaburi Province

Monsicha Homkrun

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: monsichahomkrun@gmail.com

Received: July 26, 2019 Revised: September 13, 2019 Accepted: October 22, 2019

Abstract

This research aimed to study 1) the morale and morale levels of personnel operations, 2) the factors of operation of personnel , and 3) the factors of work performance on cause and effect relationship towards morale of personnel Mobile Development Unit 13, Region 1 Development Office, Development Military Command Unit Kaeng Krachan District Phetchaburi Province. The sample used in the research was 146 personnel who performed duty in the Mobile Development unit 13, Region 1 Development Office, Development Military Command Unit, Kaeng Krachan District, Phetchaburi Province. The collected data were analyzed by using descriptive statistics including percentage, mean, standard deviation and inferential statistics by using chi-square statistics as well as multiple regression analysis.

The results showed that 1) the overall image of morale towards the operation was at moderate level, 2) the overall factors in operation and income factors were at moderate level, and 3) factors in operation towards adequacy of income and welfare and the factor of relationship between supervisors and subordinates on cause and effect relationship towards morale of personnel have statistical significance at .01 while the policy factor and organizational administration on cause and effect relationship have statistical significance at .05

Keywords: Morale, Performance, Mobile development, Region 1 Development Office, Development Military Command Unit

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

มนสิชา หอมกรุ่น

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: monsihahomkrun@gmail.com

ได้รับบทความ: 26 กรกฎาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 13 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 22 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี 3) ศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 146 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล ในภาพรวมและรายด้าน มีขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพล ในภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยในการปฏิบัติงาน ด้านความเพียงพอของรายได้และสวัสดิการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านนโยบายและการบริหารงานขององค์กร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ขวัญและกำลังใจ, การปฏิบัติงาน, สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

บทนำ

หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี เป็นหน่วยงานในสังกัดกองบัญชาการกองทัพไทย มีพื้นที่รับผิดชอบ รวม 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร, จังหวัดสมุทรสงคราม, จังหวัดราชบุรี, จังหวัดเพชรบุรี และ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และพื้นที่ตำบลชายแดน จำนวน 28 ตำบล 276 หมู่บ้าน มีภารกิจหน้าที่หลักในการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดาร ซึ่งการปฏิบัติงานจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของพื้นที่เป้าหมายอยู่เสมอ ห้วงเวลาการปฏิบัติงานแต่ละพื้นที่ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของพื้นที่และประชาชน จึงไม่สามารถระบุเวลาส่วนตัวได้แน่นอน ตลอดจนกำลังพลที่มาบรรจุอยู่ที่หน่วย บางรายมิได้มีภูมิลำเนาในพื้นที่ปฏิบัติงาน ซึ่งกำลังพลย่อมมีภาระและความจำเป็นส่วนตัวที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ อาจส่งผลกระทบต่อความสนใจในการปฏิบัติงาน และมีความเสี่ยงสูงต่อสภาวะความเครียด ย่อมทำให้ผลงานในภาพรวมเกิดความเสียหายได้ ขวัญและกำลังใจจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างเสริมให้เกิดขึ้นอยู่อย่างสม่ำเสมอ (หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา, 2561)

จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ในที่ทำงานจะประสบปัญหาในการทำงานต่างๆ หลายครั้ง อาทิ กำลังพลเริ่มเหนื่อยล้ากับการทำงานที่ไม่มีเวลาพักผ่อน เนื่องจากได้รับมอบภารกิจที่เพิ่มมากขึ้น อัตราการลาหรือขาดราชการเพิ่มสูงขึ้น เริ่มมีความไม่เข้าใจกันกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ผลงานที่ปฏิบัติมักเกิดความล่าช้าและผลงานบางอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจนทำให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินผู้ใต้บังคับบัญชาบ่อยครั้ง ปัญหาต่างๆ เหล่านี้มาจากกล่าวได้ว่าเกิดจากการขาดขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของกำลังพลทั้งสิ้น (ไพบุลย์ พุ่มพิเชษฐ์, 2555, หน้า 3)

ดังที่กล่าวมา ขวัญกำลังใจเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการบริหารงานขององค์กรถ้าบุคคลในองค์กรมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานก็จะก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานอย่างสมานฉันท์ สร้างสามัคคีธรรมขึ้นในหมู่คณะมีความกระตือรือร้นในการทำงานและทุ่มเทให้กับงานองค์กรแข็งแกร่งและฟันฝ่าอุปสรรคไปได้ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์กร ผู้บริหารต้องเสริมสร้างขวัญให้ผู้ใต้บังคับบัญชาในองค์กรของตน ดังนั้น ถ้าองค์กรใดผู้ปฏิบัติงานมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานสูง จะเกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานมีความกระตือรือร้นตั้งใจทำงานบุคคลจะทุ่มเทให้กับงานที่ทำการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ (ขวัญใจ ไลนอก, 2554, หน้า 12)

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ยังขาดการปรับปรุงและเสริมสร้างให้ตรงกับความต้องการของกำลังพลที่ปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี รวมถึงปัจจัยต่างๆ ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล เพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน 2) ด้านความรับผิดชอบ 3) ด้านความรู้สึกรัก ฟังพอใจ 4) ด้านความมั่นคงปลอดภัย 5) ด้านความประสบผลสำเร็จ และ 6) ด้านการประสบผลสำเร็จของหน่วยพัฒนาการ

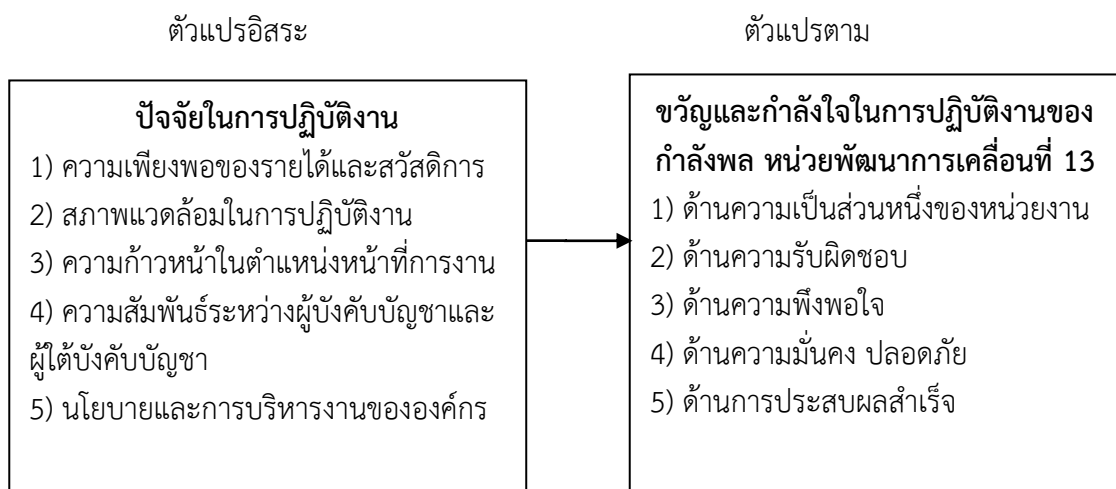
เคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปเป็นข้อเสนอแนะให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้ใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน และเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานที่ นำไปสู่การที่จะทำให้บุคลากรปฏิบัติงานได้ดี และเป็นการพัฒนาบุคลากรของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความเพียงพอของรายได้และสวัสดิการ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และ นโยบายและการบริหารงานขององค์กร ประยุกต์มาจากแนวคิดของ Herzberg (1959) และตัวแปรตาม คือ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้แก่ ด้านความเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความพึงพอใจ ด้านความมั่นคงปลอดภัย และ 5) ด้านการประสบผลสำเร็จ ประยุกต์มาจากแนวคิดของ Davis (1977)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ในปี พ.ศ.2560 จำนวน 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง 146 คน และในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) และดำเนินการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบบขั้นภูมิ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และช่วงเวลาขอรับบริการเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา จำนวน 25 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานวัดแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา จำนวน 25 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานวัดแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 146 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงาน และขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาปฏิบัติงาน ชัยยศ และ รายได้ต่อเดือน กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลของปัจจัยในการปฏิบัติงานกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติ Durbin-Watson ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 146 คน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุไม่เกิน 30 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6 - 10 ปี และมีชั้นยศเป็นชั้นประทวน

1. ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการ เคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านความรู้สึกพึงพอใจ ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ด้านความรู้สึกประสบผลสำเร็จ และด้านความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

2. ปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา นโยบายและการบริหารงานขององค์กร ความเพียงพอของรายได้และสวัสดิการ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

3. ปัจจัยในการปฏิบัติงานในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงาน ด้านความเพียงพอของรายได้และสวัสดิการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ด้านนโยบายและการบริหารงานขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ลักษณะส่วนบุคคลในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับ

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า กำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา มีสภาพจิตใจในการปฏิบัติงาน และความรู้สึกหรือความนึกคิดที่ได้รับอิทธิพลแรงกดดันหรือสิ่งเร้าจากปัจจัยสภาพแวดล้อมในองค์กรที่อยู่รอบตัวเขาเป็น อย่างดีส่งผลให้ กำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานที่ดีต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (1977) ได้กล่าวเปรียบเทียบว่า ขวัญกำลังใจเปรียบเสมือนสุขภาพร่างกายของมนุษย์ เพราะขวัญกำลังใจอาจเป็นไปได้ทั้งในการที่มีขวัญกำลังใจสูงและต่ำ ร่างกายของมนุษย์ก็จะมีทั้งแข็งแรงและอ่อนแอ ในการที่จะมีร่างกายแข็งแรงอยู่เสมอ จะต้องมีการออกกำลังกายและตรวจสอบสุขภาพร่างกายอยู่เป็นประจำ เช่นเดียวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลในองค์กร ควรมีการตรวจสอบอยู่เสมอ โดยสามารถที่จะศึกษาได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกของการมีขวัญกำลังใจว่ามีลักษณะดังนี้ 1) ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ มีความสุขและรู้สึกอบอุ่นใจในการปฏิบัติงาน โดยมีการจัดบริการและสวัสดิการให้อย่างเหมาะสมและให้เกียรติ ตลอดจนจนมีความรู้สึกสนิทสนมเป็นกันเองกับผู้บังคับบัญชาและได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานได้อย่างเต็มที่ 2) ความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ หมายถึง ความรู้สึกที่ต้องการไฝหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โดยผู้บังคับบัญชาดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับความเป็นอยู่อย่างสม่ำเสมอจึงมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทำงานร่วมกันอย่างสนิทสนมให้ความยอมรับ ความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 3) ความรู้สึกประสบผลสำเร็จ หมายถึง ความรู้สึกที่ได้ปฏิบัติงานเหมาะสมกับความสามารถทำให้มีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ โดยผู้บังคับบัญชาได้แจ้งข่าวสารการดำเนินงานให้ทราบได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้เพิ่มเติม จนผู้บังคับบัญชายอมรับความสามารถ มีการประสานสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน มีความพึงพอใจในผลการพิจารณาความดีความชอบและพร้อมที่จะปฏิบัติงานเมื่อได้รับมอบหมายงานที่ยากและท้าทายความสามารถ 4) ความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกในการปฏิบัติงานโดยได้รับความช่วยเหลือแนะนำในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ได้รับการช่วยเหลือดูแล ตลอดจนจนถึงการได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานต่างๆ อยู่เสมอ ทำให้มีความรู้สึกมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ 5) ความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ได้รับการยกย่องชมเชยเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงาน มีความเป็นมิตรและมีความสัมพันธ์อันดีเกิดความรักใคร่และพึงพอใจต่อกัน โดยมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างดีทำให้รู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานและมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรนศักดิ์ เดชารัตน์ (2555) เรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในอำเภอรือเสาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 1

ผลการวิจัยพบว่า ระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในอำเภอหรือสวเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ด้านความรู้สึกประสบผลสำเร็จ ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความรู้สึกพึงพอใจและด้านความรู้สึกในหน่วยงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยันต์ สะท้อน (2550) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษากับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับคือ ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา รองลงมาคือ สร้างความพึงพอใจต่องานที่ปฏิบัติในสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่องานที่ปฏิบัติในสถานศึกษา ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ด้านความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติจนสำเร็จในสถานศึกษา

2. ปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา เป็นแรงกระตุ้น แรงผลักดัน หรือเป็นปัจจัยที่ทำให้สภาพจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน เช่นความรู้สึกหรือความนึกคิดที่ได้รับอิทธิพลแรงกดดันหรือสิ่งเร้าจากปัจจัยสภาพแวดล้อมในองค์การที่อยู่รอบตัวเขาและจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบกลับคือพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลงานของบุคคลนั้น ประกอบด้วย ความเพียงพอของรายได้และสวัสดิการ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และนโยบายและการบริหารงานขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) ได้กล่าวถึง ปัจจัยค่าจ้างหรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่ค่าจ้างให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การบุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้นและปัจจัยที่มาจากภายนอกตัวบุคคล ได้แก่

- 1) เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้นๆ เป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน
- 2) โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง นอกจากการที่บุคคลได้รับแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้วยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย
- 3) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกันสามารถทำงานร่วมกันมีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างดี
- 4) นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง การจัดการและการบริหารองค์การ การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ
- 5) สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสงเสียงอากาศชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ อีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชตะ ท้าวคำลือ (2551) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจของกำลังพล สังกัดกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 17 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจ ได้แก่ ด้านลักษณะของงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพแวดล้อมสถานที่ทำงาน นโยบายและการบริหารและค่าตอบแทนและสวัสดิการ อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระวัตร วงศ์ศิริเมธิกุล (2557) เรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบังคับการ

ตำรวจนครบาล 6 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล 6 ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยจูงใจและปัจจัยบำรุงรักษาอยู่ในระดับมาก ชุดตัวแปร ปัจจัยจูงใจและปัจจัยบำรุงรักษาที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปกครองบังคับบัญชา

3. ปัจจัยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี พิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจของรายได้ และสวัสดิการ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และปัจจัยในการปฏิบัติงาน นโยบายและการบริหารงานขององค์กร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานเป็นแรงกระตุ้นแรงผลักดัน หรือเป็นปัจจัยที่ทำให้สภาพจิตใจของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี มีขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถและประสบผลสำเร็จสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทิชา เจริญศิลป์ (2556) เรื่องปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการโรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านโอกาสความก้าวหน้า ด้านสภาพในการทำงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในหน่วยงาน และด้านนโยบายและการบริหารกับขวัญและกำลังใจของข้าราชการโรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระวัตร วงศ์ศิริเมธิกุล (2557) เรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยจูงใจและปัจจัยบำรุงรักษาที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปกครองบังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลักษณะส่วนบุคคลในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน

จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกียรติคุณ พลเยี่ยม (2556) เรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า วิเคราะห์เปรียบเทียบ ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ เพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ควรให้กำลังใจพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้กำลังใจพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา มีความตั้งใจ ในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ เปิดโอกาสเสนอความคิดเห็นต่อหน่วยงาน รวมถึงส่งเสริมความสัมพันธ์ในหน่วยงานให้กำลังใจรู้สึกมีความสุขและอบอุ่นใจในการปฏิบัติงาน

2. ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ควรสนับสนุนให้กำลังใจพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา แสวงหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน มีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ยอมรับในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน รวมถึงยอมรับข้อผิดพลาดและแก้ไขงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานที่ผิดพลาดอย่างเต็มที่ แล้วนำไปพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

3. ด้านความรู้สึกพึงพอใจ ควรจัดให้กำลังใจพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้ปฏิบัติงานได้เหมาะสมกับความสามารถ ผู้บังคับบัญชาควรยกย่องชมเชยเมื่อทำงานประสบผลสำเร็จ ส่งเสริมให้มีความรักใคร่และพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงานในองค์กร และมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบและสวัสดิการ ที่ได้รับจากหน่วยงาน

4. ด้านความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ควรให้กำลังใจพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้รับความช่วยเหลือแนะนำในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ได้รับการช่วยเหลือดูแลเมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน รวมถึงทำให้กำลังใจพลมีความมั่นใจในความมั่นคงของตำแหน่งหน้าที่ที่ได้ปฏิบัติอยู่ และรู้สึกมีความปลอดภัยเมื่อได้ปฏิบัติงานในองค์กร

5. ด้านความรู้สึกประสบผลสำเร็จ ควรให้กำลังใจพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้ปฏิบัติงานเหมาะสมกับความสามารถและได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงพร้อมที่จะปฏิบัติงานเมื่อได้รับมอบหมายงานที่ทำหาญ ผู้บังคับบัญชายอมรับความสามารถในการปฏิบัติงาน และควรได้รับการพิจารณาความดีความชอบเมื่อทำงานได้ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลทหารในหน่วยงานที่ใกล้เคียงกัน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้วนำไปพัฒนาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา เช่น ลักษณะงานที่ปฏิบัติ เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี โดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติคุณ พลเยี่ยม. (2556). **ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ขวัญใจ ไลนอก. (2554). **การศึกษาระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูการศึกษานอกโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดชัยภูมิ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ฉันทิชา เจริญศิลป์. (2556). **ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นเรนศักดิ์ เดชารัตน์. (2555). **ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในอำเภอหรือเสาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พิระวัตร วงศ์ศิริเมธีกุล. (2557). **ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพบูลย์ พุ่มพิเชษฐ์. (2555). **การสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองทัพบก ศึกษาเฉพาะกรณี: กรมทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รัชตะ ท้าวคำลือ. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจของกำลังพล สังกัดกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 17**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุริยันต์ สะท้าน. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษากับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา. (2561). **หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 13 สำนักงานพัฒนาภาค 1 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา**. สืบค้น สิงหาคม 3, 2561, จาก <http://afdc-mdu13.rtarf.mi.th/home.html>.
- Davis, Keith. (1977). **Human Behavior at Work: Organization behavior (5th ed.)**. New York: Mc Graw-Hill.
- Greenl, S. B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3), 499-510. Retrieved March 18, 2018, from http://research.kbu.ac.th/home/journal/pdf/journal_v15_no1.pdf
- Herzberg, F. (1959). **Federick; Mausner, Bernard; and Synderman, Block the Motivation to Work**. New York: John Willey.

The Group of Motorcycle Racing Behavior Among Adolescents in Chaibadan District, Lopburi Province

Jompon Pangbun

Students in Public Administration, Thepsatri Rajabhat University

Corresponding Author: jompon_p39@outlook.co.th

Received: August 14, 2019 **Revised:** September 17, 2019 **Accepted:** October 15, 2019

Abstract

The objectives of the study were 1) to study the group of motorcycle racing behavior among adolescents in Chaibadan District Lopburi Province, 2) to find the factors that influence group of motorcycle racing behavior among adolescents in Chaibadan District Lopburi Province by using qualitative research. The informants consist of 3 groups, 4 traffic and suppression police officers, 4 motorcycle accessories shop owners and 15 teenagers in the group of motorcycle racing in Chaibadan District, Lopburi Province. The instrument used were in-depth interview and analyze data content analysis.

Research were found that; 1) The group of motorcycle racing behavior among adolescents in Chaibadan District Lopburi Province is a group of adolescent boys who love driving motorcycles around 30-40 people between the ages of 15-28. They have faith and fast driving values for showing ability to gain acceptance from friends and show their ability in the racing group, want to show ability for gaining interest from other people. 2) The factors that influence group of motorcycle racing behavior among adolescents including family support all of the expenses, buying motorcycle, the motorcycle accessories shops have attempted to make trend of racing to create modify racing motorcycle business, a group of wild age friend that loved same challenge and the urban community factor that grouping with friends conveniently. The solutions for the group of motorcycle racing behavior include of 1) promoting driving knowledge 2) providing a standardized motorcycle racetrack, 3) Promoting sense of responsibility among friends of the same age and 4) Need to be rigorous, arrest and punishment for those involved in motorcycle racing in public.

Keywords: Adolescent Behavior, Grouping, Motorcycle Racing

พฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

จุมพล เพ็งบุญ

นักศึกษาศาสาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: jompon_p39@outlook.co.th

ได้รับบทความ: 14 สิงหาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 17 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 15 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี 2) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานจราจรและปราบปราม จำนวน 4 คน ผู้ประกอบร้านแต่งรถจักรยานยนต์ จำนวน 4 คน และวัยรุ่นที่รวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า 1) พฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เป็นกลุ่มวัยรุ่นชายชอบขับรถจักรยานยนต์ จำนวน 30-40 คน อายุระหว่าง 15-28 ปี มีความเชื่อและค่านิยมในการขับซิ่งด้วยเร็วเพื่อแสดงออกให้เพื่อนยอมรับในความสามารถ และกลุ่มเพื่อนที่ซึกงกันให้เข้าร่วม อยากรู้ยากลอง แสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ต้องการโชว์ความสามารถเพื่อให้บุคคลอื่นสนใจและเพื่อพบปะเพื่อนฝูง 2) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่น ได้แก่ ครอบครัวที่สนับสนุนค่าใช้จ่าย ซื้อมอเตอร์จักรยานยนต์ให้ร้านแต่งรถที่พยายามสร้างกระแสการแข่งรถ เพื่อให้เกิดธุรกิจการแต่งรถแข่ง กลุ่มเพื่อนที่อยู่ในวัยซึกคะนอง และชอบความท้าทายเหมือนกัน และปัจจัยด้านชุมชนที่เป็นชุมชนเมือง ทำให้สามารถรวมกลุ่มกันได้ง่าย แนวทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ ได้แก่ 1) ควรส่งเสริมความรู้ด้านการขับซิ่งอย่างปลอดภัย 2) จัดให้มีสนามแข่งขันที่เป็นมาตรฐาน 3) สร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบในกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน 4) ต้องมีการกวดขัน จับกุม และลงโทษผู้ที่รวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ในที่สาธารณะ

คำสำคัญ: พฤติกรรมวัยรุ่น, การรวมกลุ่ม, รถจักรยานยนต์ซึก

บทนำ

ปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจรกลายเป็นปัญหาใหญ่ของโลกสถานการณ์ทั่วโลกมีแนวโน้มที่รุนแรงขึ้นอัตราการเสียชีวิตบาดเจ็บและพิการเพิ่มขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นภัยใกล้ตัวที่น่ากลัวและมีแนวโน้มปัญหาสูงขึ้นโดยเฉพาะในเขตเมืองที่มีการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็วมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นสาเหตุสำคัญเกิดจากการขาดจิตสำนึกในเรื่องวินัยจราจรและการไม่เคารพกฎหมายของผู้ขับขี่ยานพาหนะ จากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่า ทุกปีมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรจำนวน 1.18 ล้านคนหรือเฉลี่ยวันละ 3,242 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากและมีการประเมินว่าทั่วโลกมีผู้ที่ประสบอุบัติเหตุที่กลายเป็นผู้พิการเพิ่มขึ้นอีกปีละ 20-50 ล้านคน สำหรับความสูญเสียทางเศรษฐกิจมีการประเมินว่ามีมูลค่าสูงถึง 158 ล้านเหรียญสหรัฐและองค์การอนามัยโลกได้คาดการณ์ว่าปี พ.ศ. 2573 หรืออีก 18 ปี ข้างหน้าแต่ละประเทศถ้าไม่มีมาตรการที่ดีในการป้องกันอุบัติเหตุทางถนน จำนวนผู้เสียชีวิตทั่วโลกจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากเฉลี่ยปีละ 2.4 ล้านคน (วรวิทย์ ชาญวิรัตน์ และจุฬารณ โสตะ, 2557, หน้า 2)

ปัญหารถจักรยานยนต์ซึ่งเป็นปัญหาทางสังคมที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่สมัยก่อนแล้ว แต่สมัยก่อนอาจจะไม่ได้ก่อตัวอย่างชัดเจนแต่สามารถทำให้เกิดรถจักรยานยนต์ขึ้นนั้น เกิดจากปัญหาครอบครัว เช่น ครอบครัวที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูกทำให้ลูกเกิดบดบังและไปรวมกลุ่มกับเด็กในรุ่นเดียวกันตั้งกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งส่วนมากจะเป็นเด็กอยู่ในช่วงเยาวชน อายุประมาณ 13-15 ปี โดยได้รับการชักจูงจากรุ่นพี่ให้ไปรวมกลุ่มกันโดยรถที่ไปใช้ในการแข่งขันกันนั้น ส่วนมากจะเป็นรถที่ไปขโมยมาทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนซึ่งในบางครั้งก็อาจจะจับได้บ้างไม่ได้บ้างขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่สิ่งที่ปึงจัยสนับสนุนทำให้เกิดรถจักรยานยนต์ซึ่งคือ การแต่งรถ เช่น การแต่งท่อรถจะเข้ากับพระราชบัญญัติจราจรและพระราชบัญญัติสาธารณสุขคือ การรบกวนส่งเสียงดังก่อกวนผู้อื่นอีกทั้งยังมีฝุ่นละอองเกิดขึ้นด้วยส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทั่วไปโดยเด็กกลุ่มนี้จะใช้สื่อสารทาง Social Network และ Internet ซึ่งเป็นช่องทางติดต่อสื่อสารในการเข้าถึงเรื่องราวต่างๆ ตัวอย่างเช่น อยากจะดูคลิปรถแบบไหนรุ่นไหนก็จะเปิด Youtube ดูซึ่งในนั้นจะอธิบายถึงการแต่งรถทีละขั้นตอนเลย นอกจากปัญหาเกี่ยวกับการรวมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งแล้วบางกลุ่มยังสร้างปัญหาอาชญากรรมไปถึงปัญหาอาชญากรรมที่สร้างปัญหาต่อสังคม เช่น ลักทรัพย์เพื่อนำเงินที่ได้ไปแต่งรถซึ่งเราสามารถติดตามได้จากข่าวที่ออกทางโทรทัศน์อยู่อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้มีมาตรการออกมาเพื่อจัดการกับกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งให้หมดไปแต่ทางเจ้าหน้าที่ก็มีมาตรการป้องกันได้ทางหนึ่ง แต่ทางประชาชนทั่วไปก็ควรช่วยกันป้องกันอีกทางหนึ่งด้วย เช่น ถ้าพบเห็นเด็กเหล่านี้หนีเรียนก็สามารถไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่ได้ว่าพบเด็กมั่วสุมและหนีเรียน เพราะนอกจากจะเป็นการช่วยเหลือให้เด็กกลุ่มนี้หลุดพ้นจากสถานการณ์เหล่านี้ได้แล้วยังป้องกันปัญหาสังคมและอาชญากรรมที่จะตามมาอีกด้วย พฤติกรรมที่กระทำกันซ้ำๆ เป็นสิ่งที่ได้รับการยั่วยุและเป็นค่านิยมของเยาวชนไทยกลุ่มหนึ่งที่นิยมชมชอบในการขับเร็วหรือการนิยมแข่งขันรถเพื่อประลองความเร็วโดยผลจากการทำวิจัยได้มีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐ (เจ้าหน้าที่ตำรวจ) ได้ให้ความเห็นว่า กรณีพฤติกรรมปัญหาของรถจักรยานยนต์ขึ้นนั้น เกิดจากต้นเหตุปัญหาครอบครัวปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กเองเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมเลียนแบบกัน ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมาอย่างต่อเนื่องแต่ส่วนมากที่ผ่านมาจะแก้ปัญหาก็ปลายเหตุจึงอยากให้ทุกคนช่วยกันดูแลในส่วน of เยาวชน เนื่องจากที่ผ่านมาถึงแม้จะมีการออกมาตรการในการจับกุมเกี่ยวกับการดัดแปลงรถและการทำสิ่งผิดกฎหมาย

ซึ่งเป็นการก่อกรวนหรือรบกวนสังคมโดยสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นความผิดหลายด้านตั้งแต่ปัญหาสิ่งแวดล้อม สาธารณสุขและการจราจรแต่ก็ยังเกิดปัญหาอยู่ตลอดเวลา (กาญจน์กรรณ สุอังคะ และคนอื่นๆ, 2559, หน้า 1-2)

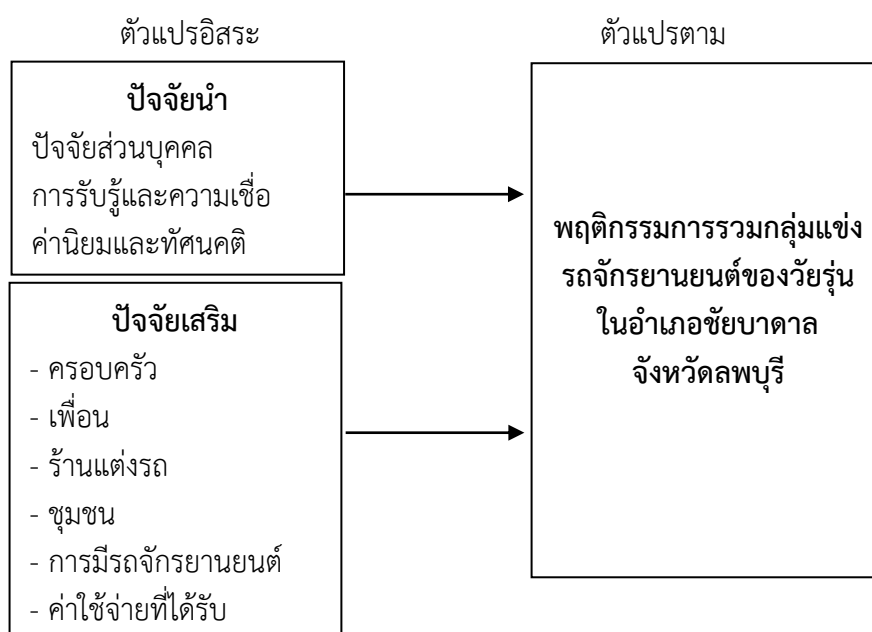
จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่ม รถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่ม รถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย พฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี คือ ปัจจัยนำ หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญลำดับต้นหรือองค์ประกอบที่มาเป็นลำดับต้นซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้/ความรู้/ความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติ และปัจจัยเสริม หมายถึง องค์ประกอบที่เชื่อมโยงหรืออาจเอื้อต่อการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ ได้แก่ ครอบครัว ร้านแต่งรถ เพื่อน ชุมชน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ การมีรถจักรยานยนต์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 23 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) จำนวน 23 คน ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานจราจรและปราบปราม จำนวน 4 คน 2) ผู้ประกอบร้านแต่งรถ จักรยานยนต์ จำนวน 4 คน และ 3) วัยรุ่นผู้เข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ซึ่ง จำนวน 15 คน การเลือกกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีคัดเลือก 2 วิธีคือ 1) การคัดเลือกโดยพิจารณาเปรียบเทียบตามคุณสมบัติไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Judgmental Sampling) 2) การคัดเลือกโดยคำแนะนำ (Snowball Sampling) หรือการคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างแนะนำบุคคลอื่นๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยไม่ขอเปิดเผยข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยใช้ตนเองเป็นเครื่องมือหลักในการศึกษาวิจัยโดยเข้าสู่แหล่งข้อมูลด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยคอยสนับสนุนด้านการจัดเก็บข้อมูลและมีการวางแผนวิธีการจัดเก็บหรือเข้าหาแหล่งข้อมูลตลอดจนเทคนิคในการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

2.1.1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structure Observation) การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนรวม (Non-Participant Observation) เป็นการวิจัยและรวบรวมข้อมูล โดยสังเกตปรากฏการณ์หรือบริบทต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยผู้วิจัยไม่ได้เข้าร่วมในบริบทนั้นโดยตรง เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยพฤติกรรมการรวมกลุ่มของรถจักรยานยนต์ซึ่งในเขตพื้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี โดยผู้วิจัยสนใจเป็นอย่างยิ่งในเขตพื้นที่อำเภอชัยบาดาล และติดตามสังเกตการณ์การใช้กลยุทธ์ในรูปแบบต่างๆ ผ่านสื่อสารมวลชน สื่ออื่นๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างครอบคลุมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

2.1.2 แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) โดยใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พื้นฐานครอบครัวเหตุผล และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งผลจากการรวมกลุ่มรถจักรยานยนต์ การสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดูแลกฎหมายด้านงานจราจรบนท้องถนนและควบคุมเยาวชน โดยมีการตั้งคำถามให้ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงอุปนัยโดยใช้ทยอยสะสมข้อมูลจนครบถ้วน รอบด้าน ชัดเจน ถูกต้อง จัดเก็บและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการดำเนินการด้านสารสนเทศ ผ่านการสัมภาษณ์ (ศิริพร จิรวรรณกุล, 2552, หน้า 141-142)

2.2 การสร้างเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถาม

2.2.2 กำหนดขอบข่ายการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และตัวแปรที่จะศึกษา

2.2.3 นำร่างแบบสอบถามฉบับร่างเสนอให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

2.2.4 เสนอร่างแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างแบบสัมภาษณ์เป็นข้อคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่มกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ในเขตพื้นที่อำเภอชัยบาดาล ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานจราจรและปราบปรามผู้ประกอบร้านแต่งรถจักรยานยนต์ ประชากรผู้ที่รวมกลุ่มกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์

การศึกษาจากเอกสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ (Document Studies) เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงานวิจัยมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการอ้างอิงหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ได้รับความน่าเชื่อถือต่อผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยจึงได้มีการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล เพิ่มเติมนอกเหนือจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ การลงพื้นที่หาข้อมูลด้วยตนเอง เอกสารทางราชการ สื่อสิ่งพิมพ์ เทปบันทึกเสียงและภาพ แผ่นพับ รูปถ่ายต่างๆ รวมทั้งสื่ออื่นๆ ทุกชนิด โดยการรวบรวมเป็นหมวดหมู่ จัดเก็บ เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบรวมกับข้อมูลหลักที่ได้มา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารประเภทหนังสือตำรา บทความวิชาการ สื่ออินเทอร์เน็ต เอกสารทางราชการ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและเอกสารการศึกษาค้นคว้าอื่นๆ และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดูแลเรื่องงานจราจรและกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ เพื่อที่จะหาข้อสรุปในการรวมตัวเพื่อกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ในเขตพื้นที่อำเภอชัยบาดาล โดยพิจารณาจากคำตอบที่ได้ว่าเหตุผลใดจึงต้องรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ในยามวิการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แล้วดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจัดการจำแนกหมวดหมู่ให้เป็นระบบตรวจสอบความเพียงพอและความเที่ยงตรงของข้อมูล ทำการวิเคราะห์เบื้องต้นในภาคสนามตีความโดยอาศัยการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีต่างๆ ตามกรอบแนวคิดที่เสนอพิจารณาถึงความสอดคล้องกันระหว่างกลุ่มข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกและจัดหมวดหมู่แล้วสรุปเป็นประเด็นหลักและพรรณนาข้อความอย่างละเอียด โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย และเชิงอธิบาย ลักษณะเชิงสัมพันธ์ทางสังคมอย่างมีเหตุผล เพื่อหารูปแบบการจัดการพฤติกรรมกลุ่มของรถจักรยานยนต์ซึ่งในเขตพื้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยพิจารณาจากคำตอบที่ได้ว่ามีความเป็นเอกฉันท์และฉันทมติ (Consensus) รวมทั้งการอธิบายเชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้สามารถทำการสะท้อนภาพของพฤติกรรมมารวมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งในพื้นที่ที่ศึกษาอย่างเหมาะสม แล้วเขียนรายงานการวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

5. จรรยาบรรณการวิจัย

ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้หลักการรักษาสีติของผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก ด้วยการป้องกันสิ่งที่คาดว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยถือว่าเป็นจรรยาบรรณในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ในการสัมภาษณ์ทุกครั้ง ผู้วิจัยให้ความเคารพในสิทธิความเป็นมนุษย์ของผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามหลักความเคารพในตัวบุคคล ผู้วิจัยได้สร้างความไว้วางใจในการใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูล โดยชี้แจงทำความเข้าใจและได้รับความยินยอมก่อน และจดบันทึกประเด็นสำคัญและอธิบายให้ผู้ให้ข้อมูลทราบล่วงหน้าว่า ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดถือเป็นความลับ การได้มาของข้อมูลที่ลึกและละเอียดบางประการ อาจส่งผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล นอกจากจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการศึกษา ผู้วิจัยได้จัดเก็บอย่างเป็นความลับที่สุด เพื่อจัดทำเป็นข้อมูลที่เป็นระบบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พบว่า

1. พฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พบว่า พฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น อายุระหว่าง 15-28 ปี อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง จักรกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ และบางครั้งมีเด็กผู้หญิงนั่งซ้อนท้าย พฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล เป็นกลุ่มวัยรุ่นชายชอบขับรถจักรยานยนต์ จำนวน 30-40 คน มีความเชื่อและค่านิยมในการขับซิ่งด้วยเร็วเพื่อแสดงออกให้เพื่อนยอมรับในความสามารถ และกลุ่มเพื่อนที่ซุกงักกันให้เข้าร่วม อยากรู้ อยากลอง แสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เพื่อให้บุคคลอื่นสนใจและเพื่อพบปะเพื่อนฝูง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอ ชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

2.1 ปัจจัยนำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญลำดับต้นซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ ประกอบด้วย

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น อายุระหว่าง 15-28 ปี อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง มีการจักรกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ อยากรู้ อยากลอง แสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และรวมกลุ่มเพื่อพบปะเพื่อนฝูง

2.1.2 การรับรู้และความเชื่อ พบว่า การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล มักเกิดจากการอยากรู้ อยากลองแสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์

2.1.3 ค่านิยมและทัศนคติ พบว่า การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล เนื่องวัยรุ่นนั้นชอบขับรถด้วยความเร็วอาจเนื่องจากมีปัญหาทางด้านอารมณ์ เช่น มีอารมณ์โกรธและอารมณ์ร้อนมากจึงทำให้หาทางระบายอารมณ์ หรือความต้องการการยอมรับ หรือความต้องการมีสถานภาพ

2.2 ปัจจัยเสริม เป็นองค์ประกอบที่เชื่อมโยงหรืออาจเอื้อต่อการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ครอบครัวที่สนับสนุนค่าใช้จ่าย ซื้อมอเตอร์จักรยานยนต์ให้ร้านแต่งรถที่พยายามสร้างกระแสการแข่งขัน เพื่อให้เกิดธุรกิจการแต่งรถแข่ง กลุ่มเพื่อนที่อยู่ในวัยศึกษาคณะน้อง และชอบความท้าทายเหมือนกัน และปัจจัยด้านชุมชนที่เป็นชุมชนเมือง ทำให้สามารถรวมกลุ่มกันได้ง่าย

2.2.1 ครอบครัว พบว่า ครอบครัวอาจมีการสนับสนุนอยู่บ้างไม่ว่าจะเป็นเรื่องการซื้อรถจักรยานยนต์ให้เยาวชนในครอบครัวโดยไม่มีการให้คำแนะนำที่ถูกต้อง

2.2.2 เพื่อน พบว่า เพื่อนต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและไม่ควรแนะนำในสิ่งผิดต่อกัน บางครั้งยังมีการพนันเข้ามาเกี่ยวข้อง สิ้นพนันอาจได้แก่ เงินและผู้หญิง โดยผู้ชนะการแข่งขันจะได้สินพนันและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

2.2.3 ร้านแต่งรถ พบว่า วัยรุ่นมักจะรวมตัวกันตามอู่หรือบ้านเพื่อนหรืออาจเป็นสถานที่ที่นัดรวมกลุ่มกันเป็นประจำเพื่อพบปะพูดคุยกันในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์และการรวมกลุ่มในครั้งต่อไป แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแต่งรถจักรยานยนต์ซึ่งของตนเองเพื่อให้มีความแปลกใหม่อยู่เสมอ

2.2.4 ชุมชน ที่เป็นชุมชนเมือง ทำให้สามารถรวมกลุ่มกันได้ง่าย ชุมชนหรือสังคมนั้นมีส่วนในการเปิดใจสำหรับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ที่ต้องการการดูแลจากสังคมไม่น้อยไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการจัดหาพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพื่อลดปัญหาการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

2.2.5 การมีรถจักรยานยนต์ พบว่า วัยกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่ง ส่วนมากจะต้องมีรถจักรยานยนต์เป็นของตนเองแทบทุกคน แต่บางคนนั้นอาจเป็นรถที่ไม่มีทะเบียนหรือขโมยมาเพราะขายในราคาถูก รถจำพวกนี้ค่อนข้างง่ายในกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งหรือกลุ่มวัยรุ่น เพราะไม่มีทะเบียน ราคาสามารถซื้อได้ด้วยตนเอง

2.2.6 ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ พบว่า วัยรุ่นมักนำเงินที่ได้รับจากพ่อแม่ผู้ปกครองมาใช้ในการตกแต่งรถ หรือหาเงินมาจากการทำงานหรือช่วยพ่อแม่ทำงานเพื่อนำเงินที่ได้มาตกแต่งรถจักรยานยนต์

3. แนวทางแก้ไขปัญหายุทธวิธีการเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ ได้แก่ 1) ควรส่งเสริมความรู้ด้านการขับอย่างปลอดภัย 2) จัดให้มีสนามแข่งขันที่เป็นมาตรฐาน 3) สร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบในกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน 4) ต้องมีการกวดขัน จับกุม และลงโทษผู้ที่รวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ในที่สาธารณะ

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พบว่า พฤติกรรมการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น อายุระหว่าง 15-28 ปี อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง จับกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์ บนถนนสาธารณะ และบางครั้งมีเด็กผู้หญิงนั่งซ้อนท้าย พฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล เป็นกลุ่มวัยรุ่นชายชอบขับรถจักรยานยนต์ จำนวน 30-40 คน มีความเชื่อและค่านิยมในการขับซิ่งด้วยเร็วเพื่อแสดงออกให้เพื่อนยอมรับในความสามารถ และกลุ่มเพื่อนที่ซึกงกันให้เข้าร่วม อยากรู้ อยากลอง แสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ต้องการโชว์ความสามารถเพื่อให้บุคคลอื่นสนใจและเพื่อพบปะเพื่อนฝูง เนื่องจากความต้องการการยอมรับหรือความต้องการมีสถานภาพ หรือความต้องการการยอมรับหรือความต้องการมีสถานภาพ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อาจถูกชักจูงได้ง่าย ด้วยความอยากรู้ อยากเห็น อยากปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อน จึงขาดความนับถือตนเอง รวมถึงขาดทักษะชีวิต ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง (Risk behavior) ในด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญสิตา ธรรมพานิษฐ์วงศ์ (2557) พบว่า การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจับกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ เกิดจากกลุ่มวัยรุ่นชายชอบนำรถจักรยานยนต์ไปดัดแปลงตกแต่งเพื่อนำออกมาแข่งขัน เป็นการขับซิ่งด้วยเร็วเพื่อแสดงออกให้เป็นที่ยอมรับในความสามารถ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ปันดดา ชำนาญสุข (2550) ที่พบว่า สมาชิกกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ส่วนมากเป็นเพศชาย และระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษาและความรู้เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งในการตัดสินใจที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมด้านลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง บิดา มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งส่วนมากจะเป็นอาชีพที่ไม่ค่อยได้อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาในครอบครัวเพื่อนในกลุ่มเป็นเหตุปัจจัยสำคัญที่สุด และเมื่อเกิดขึ้นจากรวมกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกสนุกสนาน เฮฮา เกิดความท้าทายทำให้รู้สึกถึงการผ่อนคลาย ปลดปล่อยจากความเครียดต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น เมื่อมีความต้องการอยากจะทำอะไร อยากจะปฏิบัติตามใคร เมื่อได้ทำตามความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมที่ตนเองทำในขณะนั้น

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในอำเภอ ชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น อายุระหว่าง 15-28 ปี อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง จับกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ อยากรู้ อยากลอง แสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และรวมกลุ่มเพื่อพบปะเพื่อนฝูง การรับรู้และความเชื่อ พบว่า การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล มักเกิดจากการอยากรู้ อยากลองแสดงออกเพื่อโชว์ความสามารถของตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ ค่านิยมและทัศนคติ พบว่า การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นในอำเภอชัยบาดาล เนื่องจากวัยรุ่นนั้นชอบขับรถด้วยความเร็ว อาจเนื่องจากมีปัญหาทางด้านอารมณ์ เช่น มีอารมณ์โกรธและอารมณ์ร้อนมากจึงทำให้หาทางระบายอารมณ์ออก และปัจจัยเสริม เป็นองค์ประกอบที่เชื่อมโยงหรืออาจเอื้อต่อการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์เนื่องจากครอบครัวที่สนับสนุนค่าใช้จ่าย ซื้อรถจักรยานยนต์ให้ร้านแต่งรถที่พยายามสร้างกระแสการแข่งรถเพื่อให้เกิดธุรกิจการแต่งรถแข่ง กลุ่มเพื่อนที่อยู่ในวัยศึกษาคณะน้อง และชอบความท้าทายเหมือนกัน และ

ปัจจัยด้านชุมชนที่เป็นชุมชนเมือง ทำให้สามารถรวมกลุ่มกันได้ง่าย ได้แก่ ครอบครัว พบว่า ครอบครัวอาจมีการสนับสนุนอยู่บ้างไม่ว่าจะในเรื่องการซื้อรถจักรยานยนต์ให้ครอบครัวในครอบครัวโดยไม่มี การให้คำแนะนำที่ถูกที่ควร เพื่อน พบว่า เพื่อนของตัวเยาวชนเองอีกด้วยที่ต้องมีความเข้าใจซึ่งกัน และไม่ควรแนะนำในสิ่งผิดต่อกัน บางครั้งยังมีการพั่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งสินพั่นอาจได้แก่ เงิน และผู้หญิง โดยผู้ชนะการแข่งขันจะได้สินพั่นและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ด้านร้านแต่งรถ พบว่า วัยรุ่นมักจะรวมตัวกันตามอยู่หรือบ้านเพื่อนหรืออาจเป็นสถานที่ที่นัดรวมกลุ่มกันเป็นประจำเพื่อ พบปะพูดคุยกันในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์และการรวมกลุ่มในครั้งต่อไป แลกเปลี่ยน ความคิดในการตกแต่งรถจักรยานยนต์ซึ่งของตนเองเพื่อให้มีความแปลกใหม่อยู่เสมอ ด้านชุมชน พบว่า ชุมชนที่เป็นชุมชนเมือง ทำให้สามารถรวมกลุ่มกันได้ง่าย ชุมชนหรือสังคมนั้นก็มีส่วนในการเปิดใจ ให้กว่าสำหรับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ที่ต้องการการดูแลจากสังคมไม่น้อยไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการจัดหา พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพื่อลดปัญหาทางด้านกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ด้านการมี รถจักรยานยนต์ พบว่า วัยกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่ง ส่วนมากนั้นจะต้องมีรถจักรยานยนต์เป็นของตนเอง แทบทุกคน แต่บางครั้งนั้นอาจเป็นรถที่ ไม่มี ทะเบียน หรือขโมยมา ก็ได้เพราะขายใน ราคาถูกรถ จำพวกนี้ค่อนข้างที่หาง่ายในกลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งหรือกลุ่มวัยรุ่นเพราะไม่มี ทะเบียน ราคาพอที่จะ ซื้อได้ด้วยตนเอง ด้านค่าใช้จ่ายที่ได้รับ พบว่า วัยรุ่นมักนำเงินที่ได้รับจากพ่อแม่ผู้ปกครองมาใช้ในการ ตกแต่งรถ หรือหาเงินมาจากการทำงานหรือช่วยพ่อแม่ทำงานเพื่อนำเงินที่ได้มาตกแต่งรถจักรยานยนต์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัมรินทร์ ศรีรัตนอาไพ (2548) และรณกฤต มารยาทตร์ (2560) พบว่า ลักษณะการแข่งขันบนถนนสาธารณะมีการวางแผน การจัด องค์การ การประสานงานเป็นทีม เป็นระบบ มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ ด้านตัวนักแข่ง อิทธิพลจากสื่อ ช่องว่าง ทางกฎหมาย ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายปราบปรามการแข่งขันบนถนนสาธารณะไป ปฏิบัติทำให้การนำนโยบายปราบปรามการแข่งขันบนถนนสาธารณะไปปฏิบัติยังไม่ประสบ ความสำเร็จ และสอดคล้องกับการศึกษาของ วรวิทย์ ชาญวิรัตน์ และจุฬารณย์ โสตะ (2557) และ บันดดา ชำนาญสุข (2550) ที่ศึกษาพบว่า เมื่อเกิดขึ้นจากรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนทางสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกสนุกสนาน เฮฮา เกิดความท้าทาย ทำให้รู้สึกถึงการผ่อนคลาย ปลดปล่อยจาก ความเครียดต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น เมื่อมีความต้องการ อยากจะทำอะไร อยากจะปฏิบัติตามใคร เมื่อได้ทำตามความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อ กิจกรรมที่ตนเองทำในขณะนั้น ส่วนมากไม่เคยเกิดอุบัติเหตุขึ้นร้ายแรง กล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำ การสัมภาษณ์ส่วนมากมีประสบการณ์ในการขับขี่มาก่อน จึงทำให้เกิดความชำนาญและรู้จักเทคนิคต่างๆ ในการบังคับรถที่มากขึ้นและระวังการจับกุมของเจ้าหน้าที่ได้อย่างดี และยังเป็นสิ่งที่สร้างความมั่นใจ ให้กับคนที่สนใจเข้าร่วมกลุ่มในการตัดสินใจอีกด้วย ในด้านการรับทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การจราจร ระเบียบข้อบังคับ กลุ่มตัวอย่างทราบถึงกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจราจร แต่ส่วนมากยังไม่เคยถูกดำเนินคดีและสมาชิกกลุ่มส่วนมากไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย และมีความ เชื่อว่าสามารถหลบหนีจากการกวาดล้างของเจ้าหน้าที่ได้ในกรณีที่มีการแข่งขัน และกลุ่มตัวอย่างรับทราบ ความรู้สึกของบุคคลภายนอกที่มีต่อพวกเขาได้ว่ามีทั้งกลุ่มที่ชื่นชอบและกลุ่มที่ต่อต้านพวกเขา กล่าวคือ บุคคลที่ชื่นชอบจะชื่นชอบในความเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม เทคนิคการตกแต่งรถ ส่วนกลุ่มที่ต่อต้าน จะคิดว่าพวกเขาเป็นกลุ่มที่สร้างความวุ่นวายให้แก่บ้านเมือง รบกวนผู้อื่น และเป็นภัยต่อสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษาในด้านข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งแต่ละคนพอจบการศึกษาภาคบังคับแล้วก็จะออกมาทำงานเนื่องจากเกิดปัญหาขึ้นในหลายๆ ด้าน ดังนั้น จึงควรขยายโอกาสการศึกษาให้เข้าถึงกลุ่มผู้ที่ด้อยโอกาสเพิ่มมากขึ้น ทั้งรูปแบบการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการตัดสินใจของกลุ่มคนที่มีโอกาสเสี่ยง และเป็นการเพิ่มทักษะในการตัดสินใจซึ่งเป็นการลดปัจจัยการเข้าร่วมกลุ่มมิจฉาชีพรายวันซึ่ง

2. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนในการตัดสินใจแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ คือ สถาบันครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา หรือสมาชิกครอบครัวไม่มีเวลาอยู่ด้วยกัน ขาดการปรึกษา ซึ่งส่งผลให้สมาชิกครอบครัวได้รับการชักชวนจากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นปัจจัยในการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มมิจฉาชีพรายวันซึ่ง ดังนั้น จึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพต่างๆ ในชุมชนให้กับประชาชน และควรจัดให้มีงานรองรับเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคง เพื่อมีอาชีพที่มั่นคง และจะส่งผลสามารถดูแลครอบครัวของตนเองได้ดีขึ้น

3. ภาครัฐ ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้คนเหล่านี้หันไปแข่งขันในสถานที่ที่ปลอดภัย และเหมาะสมกับในแต่ละพื้นที่ โดยการสนับสนุนการจัดการแข่งขันด้านเงินทุนและรางวัลจากภาครัฐ โดยที่พยายามทำการแข่งขันให้มีศักดิ์ศรีเหมือนกีฬาประเภทอื่น และมีการจัดการแข่งขันอย่างแพร่หลาย ในทั่วทุกภูมิภาคและควรจัดให้มีการอบรมในเรื่องระเบียบวินัยการจราจรให้กับประชาชนทั่วไปที่สนใจด้วย

4. ในด้านการบังคับใช้กฎหมาย การกวดขันจับกุมจากการศึกษาพบว่า ยังไม่ทำให้กลุ่มมิจฉาชีพรายวันซึ่งมีความหวาดกลัวเท่าที่ควร ดังนั้นจึงเสนอแนะว่าควรจะมีวิธีการป้องกันเข้ามารวมด้วยกล่าวคือ ควรมีการตั้งด่านสกัดจับในพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงโดยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นกิจจะลักษณะมิใช่เป็นเพียงการไล่กวดขัน เป็นครั้งคราวเท่านั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มมิจฉาชีพรายวันซึ่งเพียงบางกลุ่มในพื้นที่เท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาข้อมูล นำมาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์หรือความแตกต่างเปรียบเทียบในบริบทของแต่ละกลุ่ม

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการรวมกลุ่มแข่งมิจฉาชีพรายวันบนทางสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจน์กรรณ สุอังคะ และคนอื่นๆ. (2559). การศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของวัยรุ่นที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- บุญสิตา ธรรมพาณิชย์วงศ์. (2557). มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการรวมกลุ่มแข่งขันจักรยานยนต์บนทางสาธารณะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปนัดดา ชำนาญสุข. (2550, มกราคม-มิถุนายน). ชิ่ง ช่า เช็ก: แก๊งมอเตอร์ไซค์วัยรุ่นกับการเบียดขับทางสังคม. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 33(1), 70-81.
- รณกฤต มารยาทธร. (2560). ประสิทธิภาพการนำนโยบายปราบปรามการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาถนนประเสริฐมนูกิจ (เกษตร-นวมินทร์). สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วรวิทย์ ขาววิรัตน์ และจุฬารัตน์ โสตะ. (2557). พฤติกรรมการเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ชิ่ง. ขอนแก่น: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น.
- ศิริพร จิรวัฒน์กุล. (2553). การวิจัยเชิงคุณภาพด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- อัมรินทร์ ศรีรัตน์อาไฟ. (2548). แก๊งรถชิ่ง อัตลักษณ์ และกระบวนการรวมกลุ่ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

Quality of Working Life of Municipal Personnel in Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province

Worakit Phanlima

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: ws_worasin@hotmail.com

Received: July 29, 2019 Revised: September 24, 2019 Accepted: October 25, 2019

Abstract

This research aimed to study 1) the level of quality of working life of municipal personnel in Pranburi district Pranburi district, Prachuap Khiri Khan Province. 2) the factors affecting quality of working life of the municipal personnel in Pranburi district Pranburi district, Prachuap Khiri Khan Province. 3) the factors affecting quality of working life that related to a causal relationship with the quality of working life of the municipal personnel in Pranburi district, Prachuap Khiri Khan Province. The sample group used in this research was 130 municipal officers in Pranburi district, Prachuap Khiri Khan Province. The descriptive statistics used for analyzing the data were percentage, mean, and standard deviation. Inferential statistics were chi-square test and multiple regression analysis.

The results showed that 1) the municipal personnel in Pranburi District, Prachuap Khiri Khan Province has overall quality of working life at a moderate level. There are sorted in the following order: the life balance, discipline, rules and fairness, environment, career advancement and stability, compensation, engagement and social acceptance, potential development, and beneficial works for society 2) the factors affecting the quality of working life of municipal personnel in Pranburi district, Prachuap Khiri Khan Province in overall are at a moderate level and sorted in the following order from variety of jobs, freedom of work, the opportunity to interact with others, and job challenges 3) the factors affecting quality of working life related with causal relationship in of municipal personnel in the quality of working life Pranburi district. Prachuap Khiri Khan Province. When considering each aspect, found that the variety of jobs, the freedom of work, the work challenge, and the opportunity to interact with others are in causal relationship with the quality of work life of municipal personnel in Pranburi district Prachuap Khiri Khan Province with statistical significance at the level of .001

Keywords: Quality of life in work, Working, Municipal personnel

คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วรกิตต์ พันธุ์ลิมา

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: ws_worasin@hotmail.com

ได้รับบทความ: 29 กรกฎาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 24 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 25 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี 3) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จำนวน 130 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความสมดุลในชีวิต ด้านความมีระเบียบ กฎเกณฑ์และความเป็นธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับในสังคม ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน และด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม 2) ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ความหลากหลายของงาน ความมีอิสระในการทำงาน โอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และความท้าทายของงาน 3) ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความหลากหลายของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน ด้านความท้าทายของงาน และด้านโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน, การปฏิบัติงาน, บุคลากรเทศบาล

บทนำ

คุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Work Life) มีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำงาน ปัจจุบัน เพราะคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญ เป็นต้นทุนทางสังคมที่มีคุณค่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต้องเข้าสู่ระบบการทำงาน ต้องทำงานเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้และตอบสนองความต้องการพื้นฐาน เมื่อคนต้องทำงานใน ที่ทำงานเป็นส่วนใหญ่ จึงควรมีสภาวะที่เหมาะสมทำให้เกิดความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความรู้สึกมั่นคงทั้งสภาวะทางกาย สภาวะทางอารมณ์ สภาวะทางจิตวิญญาณ และสภาวะทางสังคม (กองสวัสดิการแรงงาน, 2547, หน้า 18) ซึ่งจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นั้น พบว่าเจ้าหน้าที่บางรายมีปัญหาสุขภาพทางกาย มักเจ็บป่วยได้ง่าย ทำให้ต้องหยุดงานหลายวันเพื่อไปรักษาสุขภาพ ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น ในภาวะที่น้ำท่วมขัง มีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และประสพภัยทางธรรมชาติ ทำให้มีผลต่อสุขภาพจิต เกิดความเครียด มีความท้อถอยในการทำงานเป็นอย่างมาก รวมถึงค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น เงินเดือนไม่พอใช้ ทำให้มีผลกระทบด้านจิตใจ และอารมณ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนปัญหาทางด้านการเมืองของประเทศส่งผลให้บุคลากรมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความวิตกกังวลในสถานการณ์ ที่เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลง (ธัญญรัตน์ สีขำ, 2555, หน้า 3)

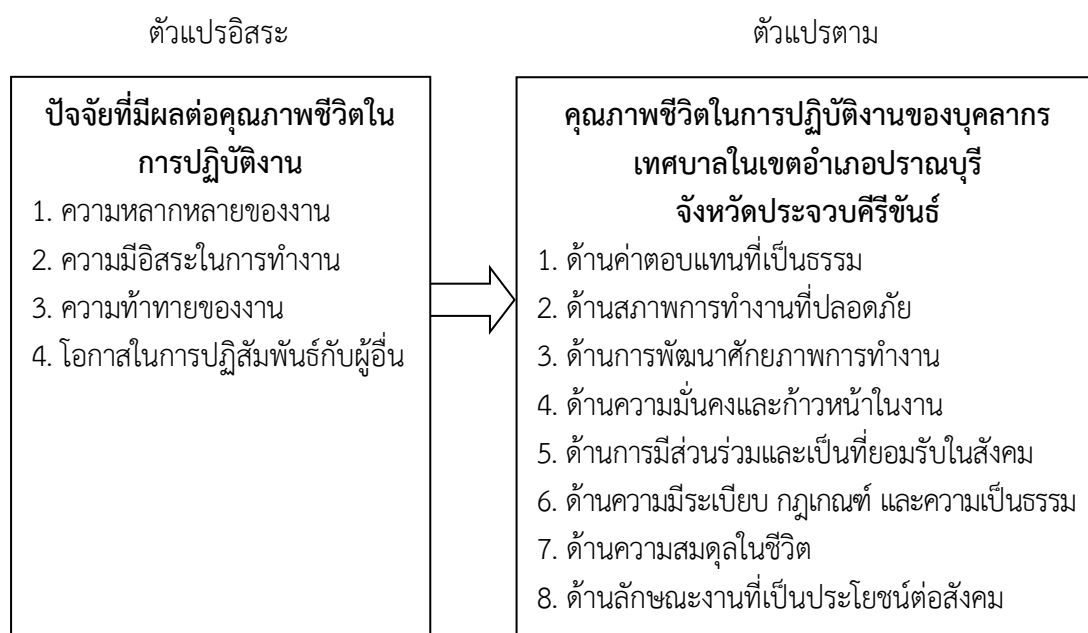
ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการปรับปรุงคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายและการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมถึงให้การช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อจะได้พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม 2) ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน 4) ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับในสังคม 6) ด้านความมีระเบียบ กฎเกณฑ์และความเป็นธรรม 7) ด้านความสมดุลในชีวิต และ 8) ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมของเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้พนักงานมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานที่ดี ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีความมั่นคงและก้าวหน้าในการทำงาน มีความสมดุลในการใช้ชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน ทั้งนี้ ถ้าพนักงานมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานที่ดีแล้ว ก็จะสามารถทำให้การทำงานอำนวยความสะดวกให้บริการแก่ประชาชนด้วยความสะดวกสบายและเสมอภาค จนทำให้ประชาชนที่มารับบริการรู้สึกเชื่อถือไว้วางใจและมีความเชื่อมั่นที่จะมารับบริการจากในพื้นที่เทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งจะช่วยขจัดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนให้ดีขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวความคิดการวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรอิสระ ได้นำแนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของ Mowday, Porter, & Steers (1982) ประกอบด้วย 1) ความหลากหลายของงาน 2) ความมีอิสระในการทำงาน 3) ความท้าทายของงาน และ 4) โอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และตัวแปรตาม ได้นำแนวคิดคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักแนวคิดของ Walton (1974, pp. 12-16) ประกอบด้วย 1) ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม 2) ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน 4) ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับในสังคม 6) ด้านความมีระเบียบ กฎเกณฑ์ และความเป็นธรรม 7) ด้านความสมดุลในชีวิต และ 8) ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลปรางบุรี เทศบาลตำบลเขาน้อย และเทศบาลตำบลปากน้ำปราง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ.2560 จำนวน 199 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp.499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง 130 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า และแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling)

2. เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะ คำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน ได้แก่ 1) ความหลากหลายของงาน 2) ความมีอิสระในการทำงาน 3) ความท้าทายของงาน และ 4) โอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี ได้แก่ 1) ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม 2) ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน 4) ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับในสังคม 6) ด้านความมีระเบียบ กฎเกณฑ์และความเป็นธรรม 7) ด้านความสมดุลในชีวิต และ 8) ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน และคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาปฏิบัติงาน และรายได้ต่อเดือน กับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลของปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 6-10 ปี และมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท

2. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ความหลากหลายของงาน ความมีอิสระในการทำงาน โอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และความท้าทายของงาน

3. คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความสมดุลในชีวิต ด้านความมีระเบียบ กฎเกณฑ์และความเป็นธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับในสังคม ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน และด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

4. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน ด้านความหลากหลายของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน ด้านความท้าทายของงาน และด้านโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และลักษณะส่วนบุคคลในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตใน

การปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางค์บุรี ความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรมและด้านความสมดุลในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสถานภาพ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางค์บุรี ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความหลากหลายของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน ด้านความท้าทายของงาน และ ด้านโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในภาพรวมมีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางค์บุรีมีปัจจัยด้านความหลากหลายของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงานด้านความท้าทายของงาน และด้านโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นแรงกระตุ้นและผลักดันให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข มีความพึงพอใจ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน สามารถอภิปรายได้ด้วย Mowday, Porter, & Steers (1982, p.27) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตในการทำงาน ด้านลักษณะงาน (Job Characteristics) ประกอบด้วย 1) ความหลากหลายของงาน หมายถึง ลักษณะงานที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญหลายด้านจึงเป็นงานที่ท้าทาย ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นและส่งเสริมภาพพจน์ของผู้ปฏิบัติงานได้ ลักษณะงานที่มีความหลากหลายเป็นสิ่งจูงใจที่ดีทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายและต้องการปฏิบัติให้สำเร็จตามความคาดหวังและพบว่า ความหลากหลายในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน 2) ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน หมายถึง ลักษณะงานที่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติมีอิสระเสรีภาพ สามารถใช้ดุลยพินิจและตัดสินใจด้วยตนเองในการกำหนดเวลาทำงานและวิธีปฏิบัติที่จะทำให้งานนั้นแล้วเสร็จ โดยไม่มีการควบคุมจากภายนอกจะทำให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความรู้ความสามารถและรู้สึกว่าการที่จะทุ่มเทกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์ให้แก่องค์กรและมีโอกาสได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ออกมาเพื่อพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า 3) งานที่มีลักษณะท้าทาย หมายถึง งานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถใช้สติปัญญาและใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือใช้เทคโนโลยีพิเศษ ความท้าทายของงานจะเป็นแรงกระตุ้นให้บุคลากรเกิดการทำงานและแสดงความสนใจทำงานเพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนเอง เพราะจะเกิดความพอใจเมื่อเห็นงานประสบผลสำเร็จ และ 4) งานที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หมายถึง ลักษณะงานที่บุคลากรมีโอกาสจะติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ การได้เข้าสังคมทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่นทำให้เกิดความคิดหลากหลายในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน เมื่อมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นก็จะกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร เป็นเจ้าขององค์กรและจะรู้สึกผูกพันกับองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชาเบญจานุการ (2560) เรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ความหลากหลายของงาน ความท้าทายของงาน โอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และความมีอิสระในการทำงาน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการที่พยาบาล

วิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน มีคุณภาพชีวิตในการทำงาน เกิดจากการที่หน่วยงานมีความหลากหลายของงานซึ่งเป็นแรงจูงใจในการทำงานไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย มีการเปิดโอกาสและให้อิสระเสรีภาพในการทำงานและการตัดสินใจด้วยตนเอง โดยใช้ความรู้ความสามารถ สถิติปัญญา เพื่อการรับมือกับความท้าทายของงานที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตนเอง และการได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการทำงานจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำงานเกิดความคิดหลากหลายทั้งในการพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

2. คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานเทศบาลอย่างมีความสุข มีความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติ รวมถึงสิ่งแวดล้อมที่มีความเหมาะสมก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน จึงทำให้บุคลากรเทศบาลปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันก็มีความรู้สึกว่าตนมีคุณค่าต่อองค์กร และสามารถผสมผสานการทำงานกับชีวิตส่วนตัวได้อย่างเหมาะสม ทำให้ดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีความสุขทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ สามารถวัดคุณภาพชีวิตการปฏิบัติงานของพนักงาน สามารถอธิบายได้ด้วย Walton (1974, pp.91-97) กล่าวถึงเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะสำคัญที่ประกอบขึ้นเป็นคุณภาพชีวิตในการทำงานในหนังสือ Criteria for Quality of Working Life โดยแบ่งองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในการทำงานออกเป็น 8 ประการ คือ 1) ค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม (Adequate and Fair Compensation) หมายถึง รายได้ที่เพียงพอ คือ รายได้จากการทำงานเต็มเวลานั้นสามารถใช้จ่ายเพียงพอกับมาตรฐานการครองชีพที่ยอมรับกันทั่วไป และเงินที่ได้จากงานที่ทำนั้นมีจำนวนมากพอๆ กันกับที่อื่นจ่ายกันและลักษณะที่คล้ายกัน ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมนั้นอาจจะนับได้ว่าจำนวนเท่าไรจึงจะเป็นธรรม 2) สิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องปลอดภัยและปลอดภัย (Safe and Healthy Environment) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานควรจะอยู่ในสภาพแวดล้อมทางด้านร่างกายและสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่มีการป้องกันอุบัติเหตุ ปลอดภัยและไม่เกิดผลเสียต่อสุขภาพ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ 3) โอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง (Development of Human Capacities) โดยงานที่ทำอยู่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้และพัฒนาทักษะความสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีการพัฒนาทักษะความรู้ที่จะทำให้งานมีคุณภาพ 4) ความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน (Growth and Security) การที่พนักงานแต่ละคนปฏิบัติงานได้ระยะหนึ่งควรมีโอกาสได้รับการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น เช่น ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นหรือฝึกอบรมให้เชี่ยวชาญในงานมากขึ้น 5) การทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Integration) ธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กรมีผลกระทบต่อบรรยากาศในการทำงานมีการสนับสนุนในกลุ่ม มีลักษณะการทำงานที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงานและได้รับการยอมรับในสถานภาพของตน 6) สิทธิส่วนบุคคลที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย (Constitutionalism/Democracy at Work) หมายถึง การบริหารจัดการที่ให้ผู้ทำงานทุกคนมีสิทธิในการปฏิบัติตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมายหรือมีการกำหนดแนวทางในการทำงานร่วมกันและบุคคลได้รับการเคารพในสิทธิส่วนตัว การกระทำใดๆ ของหน่วยงานย่อมมีผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงาน สิทธิของพนักงานอาจถูกคุกคามโดยฝ่ายบริหาร ดังนั้น สหภาพแรงงานจึงต้องออกมากำหนดกฎระเบียบบางประการที่จะคุ้มครองพนักงานในหน่วยงานมิให้ถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบได้ 7) จังหวะชีวิตหรือความสมดุลในชีวิตการทำงานโดยรวม (Total Life Space) ได้แก่ การที่บุคคลสามารถจัดเวลาในการทำงานของ

ตนเอง มีความสอดคล้องกับบทบาทชีวิตของตนเอง ของครอบครัวและกิจกรรมอื่นๆ และ 8) ความเป็นประโยชน์ต่อสังคม (Social Relevance) หมายถึง การทำงานที่ดำเนินไปในลักษณะที่ได้รับผิดชอบต่อสังคม เช่น ด้านผลผลิต การกำจัดของเสีย การรักษาสภาพแวดล้อม การปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเพิ่มคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพของผู้ปฏิบัติงานนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ บุญเพชร (2557) เรื่องคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล บางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อจำแนกตามรายด้านต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านบูรณาการด้านสังคม ด้านสิทธิบุคคลหรือธรรมาภิบาลในองค์การ ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่น และด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม

3. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน และด้านโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทองในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน ด้านความหลากหลายของงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทองด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรม ด้านความสมดุลในชีวิตและด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน ด้านความท้าทายของงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทองด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรม และด้านความสมดุลในชีวิต มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางบัวทองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับทางสังคม และด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ความหลากหลายของงาน ความมีอิสระในการทำงาน ความท้าทายของงาน และ โอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นสิ่งที่เป็แรงกระตุ้น แรงผลักดัน หรือเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคลากรเทศบาลปฏิบัติงานอย่างมีความสุข มีความพึงพอใจ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชยา เบญจานุกร (2560) เรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอบางบัวทอง จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน ด้านความหลากหลายของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน ด้านความท้าทายของงาน และด้านโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และลักษณะส่วนบุคคลในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอบางพลี แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรม และด้านความสมดุลในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สถานภาพ มีความสัมพันธ์กับ ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับ ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์และความเป็นธรรม และด้านความสมดุลในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรียาภรณ์ อยู่คง (2558) เรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการทหารในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหารในจังหวัดเพชรบุรีที่สังกัด มีความแตกต่างกันทำให้มีการรับรู้ต่อคุณภาพบริการทำงานที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วน เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระดับชั้นยศ มีความแตกต่างกันทำให้มีการรับรู้ต่อคุณภาพชีวิตการทำงานที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชยา เบญจานุกร (2560) เรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ มีความสัมพันธ์ ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ควรมีการปรับเงินเดือนให้เพียงพอต่อการครองชีพในปัจจุบัน มีความยุติธรรมเหมาะสมกับตำแหน่งและเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่ปฏิบัติอยู่ได้รับสวัสดิการและค่าตอบแทนในการทำงานล่วงเวลาอย่างเหมาะสม รวมถึงค่าตอบแทนที่ได้ให้มีความเท่าเทียมกับบุคคลอื่นที่อยู่ในสายงานเดียวกัน
2. ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย ควรมีการจัดสถานที่ทำงานให้ปลอดภัย ไม่เกิดผลเสียต่อสุขภาพ ปราศจากกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่รบกวนการทำงาน ปราศจากเสียงรบกวนที่เป็นผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ รวมถึงมีมาตรการการป้องกันอุบัติเหตุในสถานที่ทำงาน

3. ด้านการพัฒนาศักยภาพการทำงาน ควรเปิดเปิดโอกาสให้บุคลากรได้ใช้ทักษะและพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการปฏิบัติงาน และมีโอกาสเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาใช้ในการทำงาน

4. ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน ควรสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น มีโอกาสที่ฝึกอบรมให้เชี่ยวชาญในงานมากขึ้น เปิดโอกาสให้ใช้ความรู้ใหม่ที่เรียนรู้มาประยุกต์เข้ากับงาน ได้อย่างเต็มที่ มีแนวทางก้าวหน้าขึ้นสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าตามลำดับ และมีโอกาสพัฒนาให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

5. ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นที่ยอมรับทางสังคม ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนร่วมงานในขณะปฏิบัติงาน ได้รับการยอมรับในสถานภาพของตนจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงการให้ความเคารพในความเสมอภาคระหว่างเพื่อนร่วมงาน มีการเปิดโอกาสให้พนักงานสนิทสนมกันได้ในที่ทำงาน และแสดงออกถึงความห่วงใยเอื้ออาทรกัน

6. ด้านความมีระเบียบ กฎเกณฑ์และความเป็นธรรมในการปฏิบัติงาน ควรปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรการเคารพในสิทธิส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงาน กำหนดกฎระเบียบบางประการที่จะคุ้มครองพนักงานในหน่วยงานมิให้ถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบได้ สามารถแสดงความเห็นที่แตกต่างจากหัวหน้างานได้ ได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคจากนายจ้าง และเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์ได้ในกรณีที่มีความผิดพลาดจากการปฏิบัติงาน

7. ด้านความสมดุลในชีวิต ควรมีการกำหนดให้บุคลากรสามารถจัดเวลาในการทำงานของตนเอง มีความสมดุลกับบทบาทชีวิตของตนเอง โดยมีเวลาให้อยู่กับครอบครัว มีเวลาในการพักผ่อน มีเวลาทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น งานอดิเรก เป็นต้น รวมถึงระยะเวลาในการทำงานและระยะเวลาในการเดินทางไปทำงานมีความเหมาะสม

8. ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ควรสนับสนุนหน่วยงานให้มีการกำจัดของเสียในที่ทำงาน มีการรักษาสภาพแวดล้อมในที่ทำงานได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างเต็มที่ หน่วยงานไม่กระทำการใดๆ ที่เสื่อมเสียทางด้านสังคม เช่น การก่อปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น รวมถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่สังคมกำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงสภาพปัญหาคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคลากรในพื้นที่ที่ทำการวิจัย แล้วนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ

2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น เช่น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน การจูงใจในการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาล ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน แล้วนำข้อมูลต่างๆ มาสังเคราะห์ เพื่อหาทางปรับปรุงและแก้ไขคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กองสวัสดิการแรงงาน. (2547). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- ธัญญรัตน์ สีขำ. (2555) **คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและพนักงานครู ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดลพบุรีและสระบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปรียาภรณ์ อยู่คง. (2558). **คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในจังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤทัยรัตน์ บุญเพ็ชร. (2557). **คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล บางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิชา เบญจานุกร. (2560). **คุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- Greenl, S., B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3), 109-110. Retrieved March 18, 2018 from http://research.kbu.ac.th/home/journal/pdf/journal_v15_no1.pdf
- Mowday, R., Porter, L., & Steers, R. (1982). **Employee–organization Linkages: The Psychology of Commitment, Absenteeism, and Turnover**. New York: Academic Press.
- Walton, Richard E. (1974). Improving Quality of Work Life. **Harvard Business Review**, 15(5), 12-16.

Development of Learning Achievement in Local Education Course Using Learning by Doing

Suriya Hanpichai

Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University

Corresponding Author: hanpichai@hotmail.com

Received: August 2, 2019 **Revised:** September 10, 2019 **Accepted:** October 7, 2019

Abstract

The purposes of this research were to develop learning achievement in Local Education course using learning by doing and study student's satisfaction of learning achievement in Local Education course using learning by doing. The sample groups used in the research were 39 students of Computer Education program who enrolled in Local Education course of semester 2/2018. The instruments in this research were learning by doing lesson plans, achievement test, and students' learning satisfaction questionnaires. Data were analyzed by using mean, standard deviation, and t-test.

The study result showed that after using learning by doing, the students' learning achievement was higher than that before using it ($p < .05$). and the overall of students' learning satisfaction level in Local Education course using learning by doing was at the highest level. The most value aspect was the satisfaction of benefits received, followed by studying atmosphere, learning activities and content.

Keywords: Development of Learning Achievement, Learning by Doing, Satisfaction

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ

สุริยะ หาญพิชัย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: hanpichai@hotmail.com

ได้รับบทความ: 2 สิงหาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 10 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 7 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ และศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาที่เรียนรายวิชาท้องถิ่นศึกษา ภาคการศึกษา 2/2561 จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้แบบลงมือทำ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับรองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการเรียน ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านเนื้อหา

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบลงมือทำ, ความพึงพอใจ

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำได้ และรักการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการเสริมสร้างบุคคลให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ โดยเป้าหมายสำคัญคือพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเชื่อว่าถ้าผู้สอนใช้กิจกรรมการสอนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบรรลุเป้าหมายทางการพัฒนาผู้เรียน (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2552, หน้า 1-3) วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้จากหลายแหล่งความรู้ ทั้งนี้ พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันการศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพมีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ พัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเองรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน เชื่อมโยงประยุกต์สิ่งที่เรียนรู้เข้ากับสังคมมีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยสะท้อนจากการที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนหรือเลือกทำโครงการตามความสนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ (สุริยะ หาญพิชัย, 2561, หน้า 17) ซึ่งการสอนแบบบรรยายโดยผู้สอนที่เน้นเนื้อหาความรู้ ความจำ ทำให้นักศึกษาไม่ค่อยสนใจเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกหัด จึงไม่เหมาะสมสำหรับการสอนในระดับอุดมศึกษา เพราะนอกจากจะทำให้บรรยากาศของการเรียนน่าเบื่อแล้วยังทำให้ผู้เรียนขาดทักษะที่สำคัญในเรื่องการคิดการแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนขาดเป็นอย่างมาก

แนวทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนสัมฤทธิ์ผลได้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นการลงมือทำ (Learning by doing) เป็นการจัดกิจกรรมเน้นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ได้ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ ฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป (ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป, 2559, หน้า 1-2) โดยเชื่อว่าหากนักศึกษาได้กระทำจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นแรงจูงใจให้เกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้เรียนจะสนุกสนานที่จะสืบค้นหาความรู้ต่อไป มีความสุขที่จะเรียน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือทำ เป็นการเรียนรู้ในสภาพการทำงานจริง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์การทำงานเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะพึ่งพากัน

จากปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยศึกษารูปแบบและจัดการเรียนการสอนแบบลงมือทำ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนโดยการลงมือปฏิบัติจริง เน้นให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำที่เป็นการจัดกิจกรรมเน้นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นวิธีการที่มุ่งเน้นทักษะปฏิบัติเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้หรือข้อค้นพบใหม่ เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การสอนแบบลงมือทำยังช่วยเพิ่มพูนคุณภาพการเรียนรู้ เช่น

แรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivation) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และเพิ่มการมีทักษะการถ่ายโยงความรู้ (Transferable Skills) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ฝึกคิด ฝึกทักษะ นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติจึงส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งทำการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ และศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่เรียนรายวิชาท้องถิ่นศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 2/2561 จำนวน 39 คน
3. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย มุ่งศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้แผนการเรียนรู้แบบลงมือทำ ในภาคการศึกษาที่ 2/2561 ระหว่าง ธันวาคม 2561– เมษายน 2562

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดกระบวนการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Learning by Doing) มาจากปรัชญาหรือความเชื่อของปรัชญาพัฒนาการนิยม (Progressivism) หรือบางท่านเรียกปรัชญาการศึกษาว่า ปรัชญาพัฒนาการ (สิริมณี บรรจง, 2553, หน้า 7) ปรัชญานี้มีต้นกำเนิดมาจากปรัชญาแม่บทคือ ปรัชญาปฏิบัตินิยมที่ให้ความสนใจอย่างมากต่อการปฏิบัติหรือการลงมือกระทำ ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ เด็กได้รับอิสระริเริ่มความคิดและลงมือทำตามความคิด ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์และใช้กระบวนการแก้ปัญหาด้วยตนเองคือ การให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญที่จะสืบค้นหาความรู้จากการศึกษาที่มีชื่อเสียงที่มีความเชื่อปรัชญาการศึกษานี้คือ John Dewey เป็นผู้นำนักปราชญ์ซึ่งเชื่อมั่นมนุษย์จะต้องปรับตัวเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด จึงมีลัทธิที่แพร่หลายและนำมาใช้ในการจัดการศึกษาคือ Learning by Doing หรือการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง แนวคิดของ Dewey นั้น ตระหนักเรื่องการปรับตัวให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญและจะต้องนำไปใช้เป็นแนวคิดของการจัดการศึกษา หรือเป็นแก่นแห่งการศึกษา มนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหา จึงต้องฝึกให้มนุษย์แก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ฝึกปฏิบัติ ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ ประสบการณ์ที่มนุษย์พบหรือเผชิญ มีอยู่ 2 ประเภท คือ ขั้นปฐมภูมิ เป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นความรู้หรือยังไม่ได้คิดแบบไตร่ตรอง และขั้นทุติยภูมิ เป็นความรู้ที่ได้ผ่านการคิดไตร่ตรอง โดยประสบการณ์ขั้นแรกจะเป็นรากฐานของขั้นที่สอง ซึ่งผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการกระทำในสถานการณ์ทำให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและ

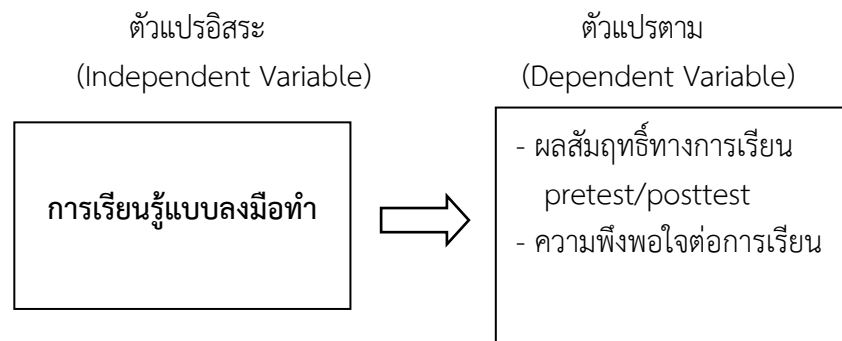
สติปัญญา การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะกลุ่มปฏิบัติการ ที่เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ผึกคิด ผึกลงมือทำ ผึกทักษะกระบวนการต่างๆ ผึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และผึกทักษะการแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนคิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งการเรียนรู้โดยการลงมือทำเป็นแนวคิดหรือความเชื่อที่สนับสนุนให้คนเราปฏิบัติสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ตามความถนัดและศักยภาพ ด้วยการศึกษา ค้นคว้า ผึกปฏิบัติ ผึกทักษะจนถึงการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเชื่อว่าหากคนเราได้กระทำจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียน ผู้เรียนจะสนุกสนานที่จะสืบค้นหาความรู้ต่อไป มีความสุขที่จะเรียน สอดคล้องกับ ญัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป (2559, หน้า 6-7) ที่อธิบายว่า การสอนแบบเน้นลงมือปฏิบัติ เป็นการสอนให้ผู้เรียน กระทำกิจกรรมการเรียนภายใต้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดจากผู้สอน โดยทำการปฏิบัติร่วมกับการใช้ ทฤษฎีโดยผ่านการผึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความชำนาญและความเข้าใจมากขึ้น ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ โดยลงมือทำมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- 1) มีจุดมุ่งหมาย มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการแก้ปัญหาไปใช้ในการตัดสินใจ จัดการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นความถนัดและความสนใจ
- 2) ครูมีลักษณะของการเป็นผู้รอบรู้และมีประสบการณ์ ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน
- 3) ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรับประสบการณ์จากการกระทำของตนเอง ผู้เรียนได้ทดลอง ทำปฏิบัติ สืบเสาะหาข้อมูล จัดระเบียบข้อมูล หาข้อสรุป และหาวิธีการกระบวนการด้วยตนเอง
- 4) จัดหลักสูตรจะเน้นประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นหลักสูตรกิจกรรม

สอดคล้องกับ Padelford (1984) ที่ได้ศึกษาวิธีการสอนเพื่อให้เกิดทักษะปฏิบัติในวิชา ช่างเทคนิค โดยได้เสนอว่า ทักษะปฏิบัติเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการสอนในวิชาต่างๆ ของสถาบันช่างเทคนิค ผู้เรียนบางคนเรียนรู้ทักษะได้ง่าย ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางด้านร่างกายของผู้เรียนแต่ละคน คุณสมบัติดังกล่าว คือ ความเร็ว ความสม่ำเสมอ การรับรู้ ความคล่องแคล่ว ความกระฉับกระเฉง ความยืดหยุ่น ความคงทน ความสมดุล แข็งแรง และความสามารถในการทำงานที่ต้องอาศัยการ ประสานกันของกล้ามเนื้อ ก่อนที่ผู้เรียนจะได้พยายามเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางอาชีพพวกเขาจะได้รับการ ประเมินคุณสมบัติและความสามารถที่จะเรียนทักษะปฏิบัติในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะปฏิบัติ มีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ การรับรู้ การตั้งใจ การเลียนแบบและการผึกฝน โดยผู้เรียน สามารถกระทำขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นนี้กลับไปกลับมาได้ ในระหว่างกระบวนการของการเรียนรู้ ครูวิชาชีพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะปฏิบัติได้ 2 แนวทางด้วยกัน คือ ผู้สอน สามารถกำหนดคุณสมบัติที่ต้องการให้เกิดทักษะปฏิบัติและคิดหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูน คุณภาพของคุณสมบัตินั้นและทำให้เกิดทักษะปฏิบัติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเรียนรู้โดยการลงมือทำเป็นแนวคิดที่สนับสนุนให้คนเราปฏิบัติสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามความถนัดและศักยภาพ ด้วยการศึกษาค้นคว้า ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะจนถึงการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Padelford, 1984) เพราะเชื่อว่าหากคนเราได้กระทำจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียน ผู้เรียนจะสนุกสนานที่จะสืบค้นหาความรู้ มีความสุขในการเรียน โดยผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยคือ ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำในรายวิชาท้องถิ่นศึกษา และตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาที่เรียนรายวิชาท้องถิ่นศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 2/2561

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาที่เรียนรายวิชาท้องถิ่นศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2/2561 จำนวน 39 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1.1 แผนการเรียนรู้วิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ ภาคการศึกษาที่ 2/2561 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ (Padelford, 1984; สุภัทรา ภูษิตรัตนาวดี, 2560, หน้า 4-5) โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5-6 คน ให้ร่วมกันเรียนรู้แบบลงมือทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สร้างความรับผิดชอบร่วมกัน มีการฝึกทักษะในการลงมือทำ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกัน

2.1.2 แบบสังเกตการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำ

2.1.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นศึกษา ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 20 ข้อ

2.2 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลผลเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์และขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดไว้

2.2.2 หลังจากสร้างแบบสอบถามแล้วได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อทำการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ คลอบคลุมเนื้อหา ความถูกต้องของการใช้ภาษา และสอดคล้องกับการวิจัย ได้ค่า IOC = 0.906

2.2.3 จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงแล้ว จึงได้นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาอื่น จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach'alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.876

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และการสังเกตเพื่อสรุปผลการวิจัย โดยใช้วงจร PAOR ตามแนวคิด Kemmis & McTaggart (1988) มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ดังนี้

3.1 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบลงมือทำ โดยกำหนดหัวข้อเรื่อง ท้องถิ่นของฉันทให้นักศึกษาแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน มอบหมายงานเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้แบบลงมือทำหัวข้อที่สนใจศึกษา และกำหนดให้ส่งรายงานความก้าวหน้าทุกสัปดาห์

3.2 แบ่งกลุ่มเรียนรู้ ดำเนินการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบลงมือทำ ผู้สอนชี้แจงทำความเข้าใจลักษณะการเรียนรู้ในรายวิชาท้องถิ่นศึกษา วิธีการวัดประเมินผล มอบหมายงานและกำหนดให้แต่ละกลุ่ม ศึกษารวบรวมข้อมูลที่สนใจมานำเสนอรายงานความก้าวหน้าในชั่วโมงเรียน แล้วจึงให้นักศึกษาจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

3.3 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสังเกตการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำ การทดสอบผลการเรียนรู้แบบลงมือทำ การติดตามผล การรายงานความก้าวหน้า การนำเสนอผลงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และผลการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

3.4 สะท้อนผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปผลจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ และร่วมกันอภิปราย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัย ดังนี้

4.1 นำข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (T-test Dependent)

4.2 นำข้อมูลความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อสรุปผลการวิจัยแบบบรรยายเชิงพรรณนาตามเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามระดับความพึงพอใจต่อการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 103-104) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำช่วยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติงานในสถานที่จริง นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มที่ลงมือทำ ชอบทำกิจกรรมที่นอกสถานที่ มีการวางแผนแบ่งงานและแก้ไขปัญหาพร้อมกันได้เป็นอย่างดี โดยมีผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ภาพ 2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำ

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
คะแนนก่อนเรียน	39	7.89	2.40	-24.37	.000*
คะแนนหลังเรียน	39	16.35	1.03		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำของนักศึกษาจำนวน 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ รายละเอียดแสดงดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงระดับความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ

ความพึงพอใจในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหา			
1. การจัดการเรียนรู้ทำให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้	4.35	0.49	มาก
2. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.28	0.46	มาก
3. การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	4.46	0.50	มาก
4. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.45	0.51	มาก
5. การจัดการเรียนรู้ทำให้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	4.41	0.49	มาก
รวม	4.39	0.22	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียน			
1. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.46	0.50	มาก
2. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการคิดและการตัดสินใจ	4.38	0.54	มาก
3. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมให้ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด	4.48	0.51	มาก
4. กิจกรรมการเรียนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.49	0.50	มาก
5. กิจกรรมการเรียนทำให้นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.61	0.49	มากที่สุด
รวม	4.48	0.25	มาก
3. ด้านบรรยากาศการเรียน			
1. บรรยากาศการเรียนเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม	4.51	0.55	มากที่สุด
2. บรรยากาศการเรียนทำให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น	4.64	0.48	มากที่สุด
3. บรรยากาศการเรียนทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.63	0.48	มากที่สุด

ความพึงพอใจในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
4. บรรยากาศการเรียนทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย	4.58	0.49	มากที่สุด
5. บรรยากาศการเรียนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.61	0.50	มากที่สุด
รวม	4.60	0.26	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.69	0.47	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นได้	4.60	0.59	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้ทำให้พัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น	4.76	0.43	มากที่สุด
4. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	4.74	0.44	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.61	0.49	มากที่สุด
รวม	4.68	0.23	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.54	0.12	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.23) รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการเรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.26) รองลงมาอีกคือ ด้านกิจกรรมการเรียน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.25) และด้านที่มีค่าต่ำที่สุดคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่ามากที่สุดคือ การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น และข้อที่มีค่าต่ำที่สุดคือ การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ความพึงพอใจของนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่ามากที่สุดคือ กิจกรรมการเรียนทำให้นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และข้อที่มีค่าต่ำที่สุดคือ กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการคิดและการตัดสินใจ ความพึงพอใจของนักศึกษา ด้านบรรยากาศการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่ามากที่สุดคือ บรรยากาศการเรียนทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รองลงมาคือ บรรยากาศการเรียนทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน และข้อที่มีค่าต่ำที่สุดคือ บรรยากาศการเรียนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ความพึงพอใจของนักศึกษาด้านประโยชน์ ที่ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่ามากที่สุดคือ การจัดการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น และข้อที่มีค่าต่ำที่สุดคือ การจัดการเรียนรู้ทำให้นักศึกษานำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นได้

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำของนักศึกษา จำนวน 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน อาจสืบเนื่องมาจากการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง ได้เรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้นักศึกษาเกิดทักษะการคิดที่สูงขึ้น สามารถแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนขึ้นได้ในเวลาที่มืออยู่จำกัดได้ จึงทำให้นักศึกษาสามารถสร้างความรู้และความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย สามารถจดจำเนื้อหาได้นานจนนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางความคิดที่สูงขึ้นเพื่อช่วยให้สามารถตัดสินใจได้โดยใช้เหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุสรา ดาราพงษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐยา นวไตรลาภ (2555) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุตะบำรุงวิทยาคาร จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ประพัชรานนท์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าศาลาราม จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชาท้องถิ่นศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการเรียน รองลงมาอีกคือ ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านที่มีค่าต่ำที่สุดคือ ด้านเนื้อหา ตามลำดับ อาจสืบเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามแผนจัดการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือทำได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ กล้าคิด กล้าทำ มีความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จ ทำให้นักศึกษาสามารถสร้างความรู้และความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้เข้าใจเนื้อหาและพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่เน้นการลงมือทำให้เกิดทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐยา นวไตรลาภ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุตะบำรุงวิทยาคาร จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพงษ์ ฉายแสง ประทีป (2559) ได้ศึกษาการศึกษาการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาระเบียบวิธีวิจัยสำหรับ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนแบบลงมือปฏิบัติในภาพรวมและรายด้านในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจพบว่า ด้านการสอนของอาจารย์เป็นด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอน ด้านความรู้ของนักศึกษา และด้านการประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ประพัฒน์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าศาลาราม จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งควรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ทำท่ายผู้เรียน และคำนึงถึงระดับความยากง่ายของเนื้อหา อีกทั้งเนื้อหาอยู่ในความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษขณะปฏิบัติงานและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
2. กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะในการทำงาน การจัดการเรียนในระดับปริญญาตรีควรเน้นกระบวนการลงมือทำมากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการประยุกต์ใช้ได้และการคิดวิเคราะห์
3. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องมีการเตรียมสื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมแต่ละสัปดาห์ให้พร้อมและมีความหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนทำความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้โดยตนเองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในขั้นตอนของการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำในรายวิชาอื่นๆ ให้มากขึ้น
2. ควรมีการรวบรวมกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนแบบลงมือทำ ทั้งกิจกรรมที่ทำเป็นงานรายบุคคล หรืองานกลุ่ม เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้สอน

เอกสารอ้างอิง

- จิราพร ประพัตรานนท์. (2556). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 10(1), 186.
- ณัฏฐพงษ์ ฉายแสงประทีป. (2559). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ในรายวิชา TMT423 ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ณัฐยา นวไตรลาภ. (2555). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุตะบำรุงพิทยาคาร จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- นุสรดา ดาราพงษ์. (2554). การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2552). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส.
- สิริมนี บรรจง. (2553). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยใช้วิธีสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุภัทรา ภูษิตรัตนาวดี. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริยะ หาญพิชัย. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชากลยุทธ์การวางแผนพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นเชิงบูรณาการ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 9(1), 15-26.
- Kemmis, S. & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer (3rd ed.)*. Victoria: Deakin University.
- Padelford, H. (1984). *Psychomotor Skill Acquisition in Technical Subjects*. Presented at the American Vocational Association Convention. New Orleans. (Unpublished Manuscript). Prosser, C.A.: Allen.

People's Expectation and Perception on Waste Management Quality of Thammasen Subdistrict Administrative Organization Photharam District, Ratchaburi Province

Siriwan Khamsawai

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: aom5321@hotmail.com

Received: July 22, 2019 Revised: September 19, 2019 Accepted: October 17, 2019

Abstract

This research aimed to 1) study the level of people's expectation and perception on waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization, Photharam District, Ratchaburi Province. 2) compare the level of people's expectation and perception on waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization, Photharam District, Ratchaburi Province. 3) compare to people's expectation and perception on waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization, Photharam District, Ratchaburi Province analyzed by personal. The samples used in this study were 400 people of Thammasen Subdistrict Administration Organization, Photharam District, Ratchaburi Province. Data was analyzed by using descriptive statistics and inferential statistics methods, which were percentage, mean, standard deviation, as well as inferential statistics which included Independent Sample t-test, One- Way ANOVA, and LSD Paired sample t-test.

The findings showed that 1) people's expectation and perception on waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization, Photharam District, Ratchaburi Province were rated as a high level. 2) the comparison of the level of expectation and perception level of people in solid waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization were found that the quality of solid waste management was higher than the expectation of solid waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization in all aspects. and 3) the comparison of expectation and perception of people in solid waste management quality of Thammasen Subdistrict Administration Organization which are classified by personal characteristics were found that there was not different expectation in the quality of solid waste management for people with different sex, age, status, education level, average income per month,

occupation and number of family members. For people with different monthly income, there were significant differences in statics at the level of .05 on perception of solid waste management quality. There was not different perception in the quality of solid waste management of people with different gender, age, status, education level, occupation and number of family members of Thammasen Subdistrict Administration Organization.

Keywords: Expectation, Perception, Management quality, Solid waste management

ความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอบัวพวย จังหวัดนครราชสีมา

สิริวรรณ คำสวย

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: aom5321@hotmail.com

ได้รับบทความ: 22 กรกฎาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 19 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 17 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอบัวพวย จังหวัดนครราชสีมา 2) ศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและระดับการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน 3) ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนซึ่งจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่, ใช้ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่า t-test, one-way ANOVA การทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD paired-sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอบัวพวย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมและรายด้านมีความคาดหวังและการรับรู้อยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและระดับการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน พบว่า คุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนมีความดีโดยมีการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนในทุกด้าน และ 3) เปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนซึ่งจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล โดย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน มีความความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน มีการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความคาดหวัง, การรับรู้, คุณภาพการจัดการ, การจัดการขยะมูลฝอย

บทนำ

ปัญหาขยะมูลฝอยมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจากปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นทุกปี ตามการขยายตัวของประชากรและชุมชน และการพัฒนาทางเทคโนโลยี ซึ่งขยะมูลฝอยส่วนใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยตรงทั้งในชุมชนและชนบท ทำให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (ทัศนีย์วรรณ นวลหนู, 2556, หน้า 2)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดมีอำนาจหน้าที่ในการปกครองตนเองและมีอิสระในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ, 2546)

องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2539 ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5 ตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มี 11 หมู่บ้าน มีจำนวนครัวเรือน 2,089 ครัวเรือน มีประชากรรวมทั้งสิ้น 6,515 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน, 2559, หน้า 6) ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลธรรมเสนประกอบอาชีพเกษตรกรรม การจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนกำลังประสบปัญหาอยู่ไม่ว่าจะเป็นปัญหามูลฝอยตกค้าง วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่ มีที่ดินสำหรับการกำจัดขยะมูลฝอย ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่สะสมมานานและมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ หลายประการ เช่น การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของปริมาณขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และสภาพทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีการใช้จ่ายใช้สอยสินค้ามาใช้มากขึ้น และเพิ่มปริมาณการผลิตมูลฝอย ข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ซึ่งไม่เพียงพอต่อการลงทุน (องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน, 2559, หน้า 15)

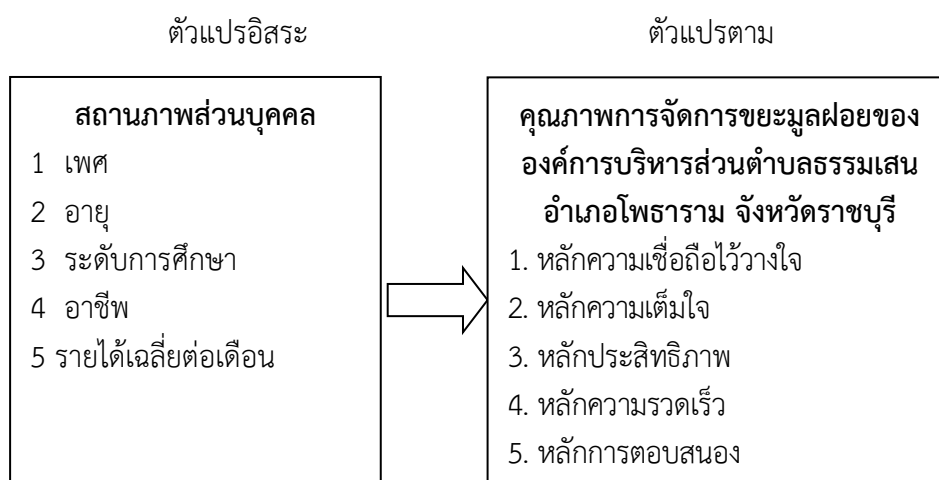
ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของสำนักงานปลัดจึงมีความประสงค์จะศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นพื้นที่ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งเพื่อที่จะได้นำผลของการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย เพื่อให้เกิดประสิทธิผล และเพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนที่คาดหวังต่อคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและระดับการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี ซึ่งจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้นำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีคุณภาพการจัดการ ประกอบด้วย 1) หลักความเชื่อถือไว้วางใจ 2) หลักความเต็มใจ 3) หลักประสิทธิภาพ 4) หลักความรวดเร็ว 5) หลักการตอบสนอง ของ พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์ และ ปิยะนุช เงินคล้าย (2545, หน้า 363-364) มาสังเคราะห์เป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี จำนวนทั้งสิ้น 6,515 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา และแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling)

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะ คำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย 1) หลักความเชื่อถือว่าไว้วางใจ 2) หลักความเต็มใจ 3) หลักประสิทธิภาพ 4) หลักความรวดเร็ว 5) หลักการตอบสนอง ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยภายในองค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยภายในองค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน โดยใช้สถิติ T-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นที่มี 3 กลุ่ม ขึ้นไป และหากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยกับการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยด้วย Paired-sample T-test

ผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 – 30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน

2. ศึกษาระดับความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี พบว่า ความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนในภาพรวมและรายด้านมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ หลักประสิทธิภาพ หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หลักความเต็มใจ หลักการตอบสนอง และหลักความรวดเร็ว และการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน ในภาพรวมและรายด้านมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หลักความเต็มใจ และหลักการตอบสนอง ค่าเฉลี่ยเท่ากัน หลักประสิทธิภาพ และหลักความรวดเร็ว

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและระดับการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกัน คือ ด้านหลักความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านหลักความเต็มใจ ด้านที่ไม่มีความแตกต่างกัน คือ ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักความรวดเร็ว และ ด้านหลักการตอบสนอง คุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน คุณภาพโดยมีการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนมีความเฉลี่ยสูงกว่าความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนในทุกด้าน

4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดราชบุรี ซึ่งจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน มีความความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนไม่มีความแตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้ ไม่เกิน 10,000 บาท กับ 10,001- 20,000 บาท และ 10,001-20,000 บาท กับ 30,001 บาทขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างในการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน และประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน มีการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมและรายด้านมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ หลักประสิทธิภาพ หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หลักความเต็มใจ หลักการตอบสนอง และหลักความรวดเร็ว แสดงให้เห็นว่า ประชาชนรู้สึกว่าการบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี มีมาตรฐานที่ดีและมีคุณภาพในการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นไปตามที่ประชาชนคาดหวังไว้ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ พงศ์สิทธิ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2545, หน้า 363-364) กล่าวถึงหลักการบริการที่ดี ได้แก่ 1) หลักประสิทธิภาพ หมายถึง การให้บริการที่ได้ผลลัพธ์สูง แต่ใช้ทรัพยากรน้อยและคุ้มค่า 2) หลักการตอบสนอง หมายถึง การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้อย่างไม่จำกัดสามารถเลือกบริการได้สอดคล้องกับความพอใจ ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธการให้บริการที่ประชาชนร้องขอ อีกทั้งควรหาช่องทางหรือเพิ่มโอกาสในการให้บริการประชาชนให้มากที่สุด 3) หลักความรวดเร็ว หมายถึง การลดขั้นตอนให้น้อยที่สุด งานใดที่ทำได้ทันทีควรจะทำถ้าไม่สามารถทำได้ทันทีควรกำหนดระยะเวลาและควรทำให้เร็วที่สุด 4) หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หมายถึง การทำให้ประชาชนมีความศรัทธาในหน่วยงานของรัฐ ได้รับความพึงพอใจในบริการ และ 5) หลักความเต็มใจ หมายถึง ทำทุกอย่างด้วยใจ ไม่แฉ่งหรือแสร้ง พยายามสร้างจิตใจในการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า (2558) เรื่องการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น: กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่า ในภาพรวมด้านการจัดการขยะ มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาณี อุซุบ (2561) เรื่องความรู้ พฤติกรรมในการจัดการขยะของประชาชน และคุณภาพการบริการในการจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่ายาว อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความคาดหวังของประชาชนด้านคุณภาพการบริการในการจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่ายาว อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคาดหวังคุณภาพการบริการในการจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่ายาว อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูนมากที่สุด คือ ด้านการตอบสนอง รองลงมา คือ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความมั่นใจ ด้านสิ่งที่เป็นรูปธรรม และด้านการดูแลเอาใจใส่ ตามลำดับ

2. การรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมและรายด้านมีการรับรู้ อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หลักความเต็มใจ และหลักการตอบสนอง ค่าเฉลี่ยเท่ากัน หลักประสิทธิภาพ และหลักความรวดเร็ว แสดงให้เห็นว่า ประชาชนรับรู้ว่าการบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี มีมาตรฐานในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ และมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ พงศ์สิทธิ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2545, หน้า 363-364) กล่าวถึงหลักการบริการที่ดี ได้แก่ 1) หลักประสิทธิภาพ หมายถึง การให้บริการที่ได้ผลลัพธ์สูง แต่ใช้ทรัพยากรน้อยและคุ้มค่า 2) หลักการตอบสนอง หมายถึง การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้อย่างไม่

จำกัดสามารถเลือกรับบริการได้สอดคล้องกับความพอใจ ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธการให้บริการที่ประชาชนร้องขอ อีกทั้งควรหาช่องทางหรือเพิ่มโอกาสในการให้บริการประชาชนให้มากที่สุด 3) หลักความรวดเร็ว หมายถึง การลดขั้นตอนให้น้อยที่สุด งานใดที่ทำได้ทันทีควรจะทำถ้าไม่สามารถทำได้ทันทีควรกำหนดระยะเวลาและควรทำให้เร็วที่สุด 4) หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หมายถึง การทำให้ประชาชนมีความศรัทธาในหน่วยงานของรัฐได้รับความพึงพอใจในบริการ และ 5) หลักความเต็มใจ หมายถึง ทำทุกอย่างด้วยใจ ไม่แฉะหรือเสแสร้ง พยายามสร้างจิตใจในการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สันติ กอบการดี (2557) เรื่องระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหัน อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหัน ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหัน มีระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการการจัดการขยะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านตอบสนองความต้องการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการเข้าใจการรับรู้ ด้านความต้องการของผู้รับบริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านการให้ความมั่นใจ และด้านความน่าเชื่อถือ ตามลำดับ

3. ประชาชนมีความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกัน คือ ด้านหลักความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านหลักความเต็มใจ ด้านที่ไม่มีความแตกต่างกัน คือ ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักความรวดเร็ว และ ด้านหลักการตอบสนอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Parasuraman, Ziethamal, & Berry (1990, p.28) กล่าวว่า การรับรู้ของผู้ใช้บริการ ซึ่งผู้ใช้บริการจะทำการประเมินคุณภาพบริการ โดยทำการเปรียบเทียบความต้องการหรือความคาดหวังกับการบริการที่ได้รับจริง และการที่องค์กรได้รับชื่อเสียงจากคุณภาพการบริการต้องมีการบริการอย่างคงที่อยู่ในระดับของการรับรู้ของผู้ใช้บริการหรือเหนือกว่าความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ต่อคุณภาพการบริการของผู้รับบริการ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนาพรรณ ชื่นอัม (2558) เรื่องความคาดหวังและการรับรู้ของบุคลากรต่อคุณภาพการบริการของหน่วยบริการสุขภาพบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ต่อคุณภาพการบริการของผู้รับบริการ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีคุณภาพโดยมีการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนในทุกด้าน โดยประชาชน มีการรับรู้ในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนด้านหลักความเชื่อถือไว้วางใจ มีความแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ ดังนี้ ด้านหลักการตอบสนอง ด้านหลักความเต็มใจ ด้านหลักความรวดเร็ว และด้านหลักประสิทธิภาพ ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ Parasuraman, Ziethamal, & Berry (1990, p.28) กล่าวว่า การรับรู้ของผู้ใช้บริการ ซึ่งผู้ใช้บริการจะทำการประเมินคุณภาพบริการ โดยทำการเปรียบเทียบความต้องการหรือความคาดหวังกับการบริการที่ได้รับจริง และการที่องค์กรได้รับชื่อเสียง

จากคุณภาพการบริการต้องมีการบริการอย่างคงที่อยู่ในระดับของการรับรู้ของผู้ใช้บริการหรือเหนือกว่าความคาดหวังของผู้ใช้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า (2558) เรื่องการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น: กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวมประชาชนมีความคาดหวังและการรับรู้ต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น ด้านการจัดการขยะ ประชาชนมีความคาดหวังและการรับรู้ต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น สอดคล้องกันค่อนข้างมาก

5. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน มีความความคาดหวังในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนไม่มีความแตกต่างกัน และ ลักษณะส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีการรับรู้ของประชาชนในคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัย ให้อประเสริฐ (2557) เรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอมือ จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมาไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติ กอบการดี (2557) เรื่องระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหัน อำเภอกะเปอร์สมุทรปราการ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการการจัดขยะของประชาชนในชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหัน ด้านการตอบสนองความต้องการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านหลักความเชื่อถือว่าไว้วางใจ ภาครัฐควรมีการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนมีความศรัทธาในการบริการความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมูลฝอยให้ประชาชนโดยมีการปฏิบัติเป็นตัวอย่างเพื่อสร้างพฤติกรรมในการปฏิบัติตามให้กับประชาชน

2. ด้านหลักความเต็มใจ ภาครัฐควรมีการให้บริการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชนอย่างจริงจัง ทำด้วยความเต็มใจในการจัดการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยทั้งหมด รู้จักเอาใจใส่ในการให้บริการในการกำจัดขยะมูลฝอยแก่ประชาชน โดยไม่เลือกปฏิบัติและสร้างบรรทัดฐานที่ดีในการให้บริการแก่ชุมชนในรูปแบบเดียวกันทั้งสิ้น

3. ด้านหลักประสิทธิภาพ ภาครัฐควรมีการจัดสรรอุปกรณ์การจัดการขยะมูลฝอย เช่น ถังขยะอย่างคุ้มค่า มีการให้บริการการจัดการขยะมูลฝอยตรงตามเวลาที่กำหนด และปฏิบัติงานการจัดการขยะมูลฝอยให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจเสมอ

4. ด้านหลักความรวดเร็ว ภาครัฐควรมีการใช้ระยะเวลาในการจัดการขยะมูลฝอยให้มีความเหมาะสมและรวดเร็ว ต้องมีการลดขั้นตอนในการจัดการขยะมูลฝอยให้รวดเร็วขึ้น โดยสามารถให้ประชาชนได้ใช้บริการการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่ต้องรอนาน

5. ด้านหลักการตอบสนอง ภาครัฐไม่ควรมีการปฏิเสธการให้บริการ การจัดการขยะมูลฝอยกับประชาชน ควรมีความพร้อมในการให้บริการ และประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการการจัดการขยะมูลฝอยอย่างง่าย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสัมภาษณ์เจาะลึกควบคู่ไปกับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้สิทธิในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะช่วยให้ได้รับข้อมูลในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนแล้วสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติตนต่อสังคมได้ต่อไป

2. ควรศึกษาประสิทธิภาพผลบพาทที่คาดหวังของหน่วยงานของภาครัฐในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสนเพื่อพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า. (2558). การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของ กองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น: กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ทัศนีย์วรรณ นวลหนู. (2556). การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, และคนอื่นๆ. (2546). รายงานวิจัยเรื่อง ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของ ประเทศไทยและต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- พงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช เงินคล้าย. (2545). องค์การและการ. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาลัย ให้ประเสริฐ. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วนาพรรณ ชื่นอ้อม. (2558). ความคาดหวังและการรับรู้ของบุคลากรต่อคุณภาพการบริการของหน่วย บริการสุขภาพบุคลากร. วารสารรามาริบัติพยาบาลสาร, 21(1), 122–138.
- วิภาณี อุซุปัจ. (2561). ความรู้พฤติกรรมในการจัดการขยะของประชาชน และคุณภาพการบริการ ในการจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่ายาว อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สันติ กอบการดี. (2557). ระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหัน อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ. นครราชสีมา: โครงการ ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน. (2559). แผนพัฒนาสามปี องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมเสน. สืบค้น ธันวาคม 15, 2561, จาก <http://www.thammasen.go.th/site/index.php>.
- Parasuraman, A., Berry, L. L., & Zeithaml, V. A. (1990). *Delivering Quality Service: Balancing Customer Perceptions and Expectations*. New York: The free Press.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row Publication.

บทวิจารณ์หนังสือ
ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475

อนงค์ศรี อาจสมบุญ

Anongsee Artsomboon

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University

Corresponding Author: creamming61043@gmail.com

ได้รับบทความ: 22 สิงหาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 30 กันยายน 2562 ตอปรับตีพิมพ์: 27 ตุลาคม 2562

ชื่อหนังสือ	:	ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475
ผู้แต่ง	:	สุพจน์ ตำนตระกุล
จำนวน	:	70 หน้า ปกอ่อน
ผู้จัดพิมพ์	:	สถาบันวิทยาศาสตร์สังคม
พิมพ์เมื่อ	:	2552
ISBN	:	978-611-90208-0-1
ราคา	:	80 บาท

บทนำ

หนังสือ ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475 เขียนโดย สุพจน์ ด้านตระกูล ซึ่งเป็นงานเขียนชิ้นสุดท้ายของขุนพลผู้พิทักษ์การอภิวัฒน์ พ.ศ. 2475 เนื่องจากผู้เขียนได้ป่วยเป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลืองระยะสุดท้ายในระหว่างที่กำลังเขียนหนังสือเล่มนี้ โดยเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้จะเป็นเนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์ที่อ้างอิงถึงการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เนื้อหาภายในหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึง บุคคลหัวก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ เป็นผลผลักดันให้ราษฎรส่วนหนึ่งได้สัมผัสกับระบอบทุนนิยม ประกอบกับคนไทยส่วนหนึ่งที่เคยไปศึกษาหรือรับราชการ ณ สถานทูตไทยในต่างประเทศ และได้เห็นความเจริญก้าวหน้าในประเทศนั้นๆ ที่มีหลักการว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ทำให้คนไทยที่รักชาติเหล่านั้น อยากเห็นประเทศชาติของตนเจริญก้าวหน้า เช่น นานาอารยประเทศ พร้อมกับรักษาเอกราชอธิปไตยของชาติไว้ได้อย่างมั่นคง ความคิดในการเปลี่ยนแปลงการปกครองจึงได้เกิดขึ้น และเป็นเรื่องราวภายใต้หนังสือ ปฏิวัติ ประชาธิปไตยสยาม 24 มิถุนายน 2475

สรุปเนื้อหาสำคัญของเนื้อหา

หนังสือ ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475 ได้รวบรวมเหตุการณ์สำคัญก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองไปจนกระทั่งถึงเหตุการณ์การสละราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเนื้อหาภายในเล่มนี้ผู้เขียนได้นำเสนอ 3 ประเด็นหลัก ประกอบไปด้วย ส่วนแรกคือ เหตุการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ประเด็นที่สองคือ เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครอง และประเด็นสุดท้ายคือเหตุการณ์ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญดังนี้

ประเด็นแรก **เหตุการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง** โดยเริ่มแรกผู้เขียนได้เกริ่นถึงเหตุการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองก่อน โดยได้เล่าว่า กระแสประชาธิปไตยนั้น ได้เริ่มขึ้นตั้งแต่สมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแล้ว โดยเห็นได้จากขุนนางที่ไปรับราชการในต่างประเทศ ณ ลอนดอน ได้ส่งหนังสือกราบบังคมทูลไปยังพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยในหนังสือกราบบังคมทูลดังกล่าวนี้ เหล่าขุนนางได้กราบทูลขอพระราชทานรัฐธรรมนูญและรัฐสภา ในการปกครองประเทศให้แก่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อพระองค์ได้อ่านหนังสือกราบบังคมทูลดังกล่าวแล้ว มีพระราชประสงค์ที่เห็นด้วยกับหนังสือกราบบังคมทูลของเหล่าขุนนางดังกล่าว แต่ติดตรงที่ว่าประเทศสยามในขณะนั้นยังไม่เหมาะต่อการมีรัฐธรรมนูญและรัฐสภาในการปกครองประเทศ เนื่องจากด้วยประชาชนยังขาดความรู้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงขอระยะเวลาในการปฏิรูปประเทศให้ดีขึ้นเสียก่อน โดยเห็นได้จากในสมัยของพระองค์มีการปฏิรูปในหลายๆ ด้าน อาทิ การเลิกทาส การปฏิรูปการศึกษา การรวมอำนาจสู่ศูนย์กลาง เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้กระทำไปนั้นถือได้ว่าเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ในระยะเวลาต่อมากระแสประชาธิปไตยได้เริ่มมีอิทธิพลต่อประเทศสยามเรื่อยๆ โดยเห็นได้จากในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ในขณะที่ยังทรงขึ้นครองราชย์อยู่นั้น ได้มีเหตุการณ์ก่อการกบฏเกิดขึ้น โดยมีหัวหน้าก่อการกบฏคือขุนทวยหาญพิทักษ์ หรือ เหล็ง ศรีจันทร์ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะให้ประเทศสยามมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยเช่นเดียวกับประเทศอังกฤษ แต่การกระทำดังกล่าวนี้ไม่ประสบผลสำเร็จ ภายหลังบุคคลเหล่านั้นจึงถูกจับกุมตัวไว้ทั้งหมด

ประเด็นที่ 2 เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยผู้เขียนได้เล่าว่า จากเหตุการณ์กระแสประชาธิปไตยดังกล่าวได้ผันแปรมาจนกระทั่งวันที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ทรงขึ้นครองราชย์ ด้วยความที่พระเชษฐาของพระองค์นั้นคือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ได้สิ้นพระชนม์ลงและไม่มีรัชทายาทในการสืบสันตติวงศ์ เป็นเหตุให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นน้องเล็กสุดต้องขึ้นครองราชย์แทน ด้วยความที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงไม่ถนัดในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องด้วยพระองค์ ไม่ทรงคิดฝันมาก่อนว่าจะต้องมาเป็นพระมหากษัตริย์ ทำให้พระองค์ไม่ได้สนใจที่จะร่ำเรียนในด้านการบริหารราชการแผ่นดินเท่าที่ควร ในระยะเวลาที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ อยู่ นั้น บ้านเมืองได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากรัชกาลก่อน โดยพระองค์นั้นพยายามที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเต็มกำลังความสามารถเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาในด้านเศรษฐกิจได้ดีเท่าที่ควร จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 โดยมีมูลเหตุสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง มีปัจจัยดังนี้คือ

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สืบเนื่องมาจากประเทศสยามในสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ได้เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจตกต่ำมาก่อนแล้ว ตั้งแต่ปลายสมัยสมัยรัชกาลที่ 6 และมาประจวบเหมาะกันในปี 2472-2474 ได้เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกและได้ส่งผลกระทบต่อมายังประเทศสยาม ทำให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวจะต้องหาวิธีการต่างๆ มาผลักดันให้ประเทศสยามรอดพ้นจากวิกฤตการณ์ดังกล่าวไปได้ ด้วยความที่พระองค์ทรงพยายามแก้ปัญหาทุกวิธีทางเท่าที่จะทำได้ แต่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจกลับไม่ดีขึ้นอย่างที่ทุกคนคาดหวัง ส่งผลให้ประชาชนชาวสยามเกิดความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก

2. ปัจจัยทางด้านแนวคิดสมัยใหม่ สืบเนื่องมาจากในสมัยรัชการที่ 5 ได้มีการปฏิรูปการศึกษา และได้ส่งพระบรมวงศานุวงศ์และประชาชนที่มีความสามารถไปศึกษาเล่าเรียนในประเทศแถบตะวันตก ซึ่งประเทศที่รัชกาลที่ 5 ได้ส่งไปนั้นล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่มีต้นแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยทั้งสิ้น เป็นเหตุให้นักเรียนที่ได้ไปศึกษา ณ ต่างแดนเหล่านั้นได้ซึมซับและเคยชินกับระบอบการปกครองแบบใหม่ที่มีรัฐธรรมนูญในการปกครองประเทศ จึงทำให้นักเรียนเหล่านั้นได้มีแนวคิดที่จะให้ประเทศสยามมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตยอันมีกษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ เหมือนดังประเทศอังกฤษ โดยนักเรียนเหล่านั้นได้เล็งเห็นว่าประเทศสยามในขณะนั้นพระมหากษัตริย์ไม่สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ของบ้านเมืองได้ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความเดือดร้อน ทำให้นักเรียนเหล่านั้นหมดความศรัทธาทั้งในตัวพระมหากษัตริย์และในระบอบการปกครองแบบเก่า โดยนักเรียนเหล่านั้นมีแนวคิดที่ว่าระบอบการปกครองแบบใหม่นี้จะสามารถช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของบ้านเมืองได้ อีกทั้งประเทศที่เจริญแล้วก็ล้วนแล้วแต่มีการปกครองแบบประชาธิปไตยทั้งสิ้น

โดยจากสาเหตุปัจจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นส่งผลให้มีการรวมกลุ่มกันของบุคคลที่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตย โดยบุคคลเหล่านั้นได้เรียกตนเองว่า “คณะราษฎร” ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนและนักเรียนทหารที่ศึกษาและทำงานอยู่ในทวีปยุโรป โดยผู้ที่ริเริ่มแนวคิดที่จะให้ประเทศสยามมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นก็คือ นายปรีดี พนมยงค์ หลังจากนั้น นายปรีดี พนมยงค์ ได้ชักชวนพรรคพวกที่มีอุดมการณ์เดียวกันเข้าร่วมเป็นสมาชิกจนได้สมาชิกรวมทั้งสิ้น 7 คน ประกอบไปด้วย 1) ร้อยโทแปลก ชิตตะสังคะ 2) นายปรีดี พนมยงค์ 3) ร้อยโท

ประยูร ภมรมนตรี 4) นายตัว ลพานุกรม 5) นายจรรยา สิงห์เสนี 6) ร้อยตรีทัศนัย มิตรภักดี และ 7) นายเนบ พหุลโยธิน

โดยทั้ง 7 คน ได้ร่วมประชุมกันครั้งแรกที่บ้านพักของร้อยโทประยูร ภมรมนตรี ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยในที่ประชุมได้ตกลงกันว่า จะเปลี่ยนระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ เหมือนกับประเทศอังกฤษ โดยจะมีการยึดอำนาจโดยฉับพลันไม่ใช้การก่อจลาจล และจะไม่ให้ประเทศสยามมีการนองเลือดเกิดขึ้น โดยในการประชุมครั้งนั้น กลุ่มผู้ก่อการได้คิดหลัง 6 ประการในการปกครองประเทศภายหลังจากที่มีการยึดอำนาจการปกครองเสร็จเรียบร้อยแล้ว หลังจากที่มีสมาชิกคณะราษฎรได้ประชุมกันจบลงแล้วนั้น สมาชิกคณะราษฎรแต่ละคนก็ได้ร่ำเรียน ณ ต่างประเทศจนจบและได้แยกย้ายกันกลับประเทศสยาม ซึ่งในระหว่างที่กลับมาถึงประเทศสยามนั้น สมาชิกแต่ละคนก็ยังคงพยายามหาสมาชิกเข้าร่วมอุดมการณ์เดียวกัน จนได้สมาชิกทั้งสิ้น 102 คน โดยแบ่งออกเป็นฝ่ายต่างๆ ทั้งสิ้น 3 ฝ่ายประกอบไปด้วย 1) ฝ่ายทหารบก 2) ฝ่ายทหารเรือ และ 3) ฝ่ายพลเรือน โดยฝ่ายทหารบกและฝ่ายทหารเรือจะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา ส่วนฝ่ายพลเรือนนั้นจะมีผู้นำคือหลวงประดิษฐมนูธรรม หรือนายปรีดี พนมยงค์

โดยเหตุการณ์ในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ได้เกิดขึ้นหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จไปประทับ ณ พระราชวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยในระหว่างนั้น คณะราษฎรได้กระทำการก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 โดยคณะราษฎรได้เข้ายึดสถานที่สำคัญทางราชการ พร้อมทั้งตัดสายโทรศัพท์และปิดกั้นทางเดินของรถไฟ เพื่อที่จะไม่ไห้สามารถติดต่อเข้าไปในพระนครได้ หลังจากนั้น คณะราษฎรได้เชิญเจ้าฟ้าสุชุมพันธุ์ กรมนครสวรรค์วรพินิต ผู้สำเร็จราชการพระนคร พร้อมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ มาไว้ที่พระที่นั่งอนันตสมาคมเพื่อเป็นตัวประกัน อีกทั้งคณะราษฎรยังได้มีการเกณฑ์ทหารมาชุมนุมกัน ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า โดยทรงหลอกลวงว่าเป็นการซ้อมรบ หลังจากจากนั้น พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา หัวหน้าคณะราษฎรก็ได้ออกมาอ่านประกาศคณะราษฎรฉบับที่หนึ่ง โดยเนื้อหาในประกาศคณะราษฎรดังกล่าวได้มีการกล่าวถึงการยึดอำนาจการปกครองจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมกันนี้ยังมีเนื้อหาที่โจมตีระบอบการสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวตลอดจนพระราชวงศ์ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง อาทิเช่น “พระมหากษัตริย์ยังคงอยู่เหนือกฎหมายตามเดิม แต่งตั้งญาติวงศ์คนสอพลอมาบริหารบ้านเมือง” หรือแม้กระทั่งบอกว่า “รัฐบาลของกษัตริย์ได้ถือเอาราษฎรเป็นทาส เป็นสัตว์เดรัจฉาน ไม่นึกว่าเป็นมนุษย์ เหตุฉะนั้น แทนที่จะช่วยราษฎรกลับพากันทำนาบนหลังราษฎร” เป็นต้น โดยประกาศคณะราษฎรที่พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนาได้ออกมาประกาศนั้นมีจุดประสงค์เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไป สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการปกครองของคณะราษฎร โดยให้การกระทำของคณะราษฎรในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีปราศจากการขัดขวาง อีกทั้งยังได้โฆษณาชวนเชื่อให้ประชาชนมีความหวังต่อระบอบการปกครองแบบใหม่ที่จะทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความเจริญเหมือนดังประเทศที่เจริญแล้ว พร้อมกันนี้พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนายังได้ออกมาอ่านหลัก 6 ประการในการปกครองประเทศภายหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตยแล้ว โดยหลัก 6 ประการดังกล่าวมีด้วยกันดังนี้คือ

1) หลักความเป็นเอกราช 2) หลักเศรษฐกิจ 3) หลักความเสมอภาค 4) หลักเสรีภาพ 5) หลักความปลอดภัย และ 6) หลักการศึกษา

โดยการกระทำของคณะราษฎรในครั้งนี้ ผู้เขียนได้สอดแทรกแนวคิดของตนเองไปในแง่ที่ว่า การกระทำของคณะราษฎรเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง กล่าวคือ ประเทศนี้เป็นของประชาชน จะต้องปกครองโดยประชาชน และเพื่อความสุขความเจริญของประชาชน ซึ่งเจตนารมณ์ดังกล่าวนี้ได้ส่งผลประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง เพราะว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยแท้จริง ซึ่งต่างจากแต่ก่อนที่อำนาจอธิปไตยอยู่ในตัวพระมหากษัตริย์ดังเช่นในระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ซึ่งผลประโยชน์ส่วนใหญ่นั้นตกอยู่ที่พระมหากษัตริย์แต่เพียงผู้เดียว

ประเด็นที่ 3 เหตุการณ์ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยผู้เขียนได้เล่าว่า หลังจากที่พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนาได้อ่านประกาศคณะราษฎรจบลงนั้น ในเวลาต่อมาได้ส่งหนังสือกราบบังคมทูลไปยังพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งประทับอยู่ ณ พระราชวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยในหนังสือที่ผู้แทนคณะราษฎรได้ถวายต่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีใจความสำคัญว่า คณะราษฎรได้ยึดอำนาจการปกครองไว้ทั้งหมดแล้ว และได้จับกุมตัวตัวพระบรมวงศ์ศานุวงศ์และข้าราชการชั้นสูง โดยมีสมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาภิรมย์เป็นต้น ไว้เป็นตัวประกัน ถ้าหากคณะราษฎรถูกทำร้ายก็จะไม่รับรองความปลอดภัยของพระบรมวงศ์ศานุวงศ์ที่ได้จับกุมตัวมา ทั้งนี้ในหนังสือกราบบังคมทูลยังกล่าวต่อไปอีกว่า คณะราษฎรไม่ได้ประสงค์ที่จะแย่งชิงพระราชอำนาจของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวแต่อย่างใด แต่ประสงค์ที่จะให้ประเทศมีรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยในการปกครองประเทศเท่านั้น จึงได้ขออัญเชิญให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จกลับพระนคร แต่ถ้าหากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงปฏิเสธหรือไม่ตอบหนังสือนี้ภายใน 1 ชั่วโมงอีก คณะราษฎรก็จะประกาศใช้รัฐธรรมนูญต่อไป โดยให้บุคคลอื่นที่เหมาะสมขึ้นมาเป็นกษัตริย์แทน

ต่อมาในวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2475 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชสาส์นตอบกลับคณะราษฎร โดยมีใจความสำคัญว่า พระองค์ทรงเห็นแก่ราษฎร ไม่อยากให้มีการเสียเลือดเสียเนื้อเพื่อที่บ้านเมืองจะได้สงบสุข อีกทั้งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวก็มีแนวคิดที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองมาในทำนองที่คณะราษฎรกระทำอยู่แล้ว นั่นก็คือมีพระเจ้าแผ่นดินปกครองตามรัฐธรรมนูญ พระองค์จึงยอมกลับพระนคร เพราะพระองค์ทรงคิดว่าถ้าพระองค์ไม่ยอมรับเป็นตัวเชิดในการกระทำของคณะราษฎรดังกล่าว นานาอารยประเทศก็คงไม่ยอมรับรัฐบาลชุดใหม่นี้

หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จกลับมาจากพระราชวังไกลกังวล โดยขบวนรถไฟแล้ว ในระหว่างวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2475 จนกระทั่งวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2475 พระองค์ได้เสด็จถึงพระนคร ภายในวันเดียวกันนั้น ผู้แทนคณะราษฎรได้ส่งหนังสือกราบบังคมทูลให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย ซึ่งมีด้วยกันทั้งสิ้น 2 ฉบับ ฉบับแรกนั้นคือ พระราชกำหนดนิรโทษกรรม และฉบับที่สองคือ ธรรมนูญปกครองแผ่นดินสยาม หลังจากที่ได้พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับแล้ว พระองค์ก็ได้ตัดสินพระทัยลงพระปรมาภิไธยในฉบับแรกนั้นก็คือ พระราชกำหนดนิรโทษกรรม แต่ในส่วนฉบับที่สองนั้นนั่นก็คือธรรมนูญปกครองแผ่นดินสยาม พระองค์ทรงขอพิจารณาเนื้อหาในธรรมนูญดังกล่าวอีกหนึ่งวัน พอรุ่งขึ้นคือ วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ทรงลงพระปรมาภิไธยในธรรมนูญฉบับดังกล่าวให้แก่คณะราษฎร แต่ได้เติมคำว่า

“ชั่วคราว” ลงไปในรัฐธรรมนูญฉบับนั้น โดยพระองค์ทรงมีความเห็นว่าธรรมนูญฉบับดังกล่าวคณะราษฎรเป็นผู้ร่างอยู่แต่ฝ่ายเดียว ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมด้วย อีกทั้งธรรมนูญของคณะราษฎรดังกล่าวอาจมีข้อผิดพลาดได้ ดังนั้นควรที่จะให้หลายๆ ฝ่ายช่วยกันร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา ซึ่งธรรมนูญที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยให้ นั่น ถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของไทย โดยมีชื่อเต็มว่า พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช 2475 โดยธรรมนูญฉบับนี้มีสาระสำคัญคือ อำนาจพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศ การตราพระราชบัญญัติ และการวินิจฉัยคดีของศาลจะอยู่ในนามของกษัตริย์ อำนาจสภาผู้แทนราษฎรจะให้คณะกรรมการราษฎร จำนวน 15 คน มีหน้าที่บริหารให้เป็นไปตามนโยบายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 70 คน ซึ่งมาจากการแต่งตั้ง โดยสภาผู้แทนราษฎรจะมีอำนาจในการออกพระราชบัญญัติ มีอำนาจในการถอดถอนข้าราชการ รวมไปถึงคณะกรรมการราษฎรได้ อีกทั้งยังมีสิทธิวินิจฉัยการกระทำของพระมหากษัตริย์ นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังมีการระบุให้ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกด้วย โดยจะมีการเลือกตั้งทางอ้อม ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ อีกทั้งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังมีข้อกำหนดที่ว่าพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไปให้มีฐานะเหนือการเมือง โดยหลังจากที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวในวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 วันต่อคือวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ได้มีการประชุมสภาเป็นครั้งแรก โดยมีการจัดตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 70 คน เป็นการชั่วคราวและในที่ประชุมมีมติให้พระยามโนปกรณนิติธาดาเป็นนายกรัฐมนตรี โดยรัฐธรรมนูญฉบับแรกนี้มีระยะเวลาในการใช้งานทั้งสิ้น 5 เดือน 13 วัน เนื่องจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับถาวร ในวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475

ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 ได้เกิดเหตุการณ์ก่อการกบฏขึ้นในสมัยรัฐบาลของคณะราษฎร ซึ่งถือว่าเป็นการก่อการกบฏครั้งแรกหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยคณะก่อการกบฏ นำโดยพระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอฯ ได้ทำการก่อการกบฏขึ้น โดยมีฉนวนสำคัญคือ ข้อโต้แย้งในเรื่อง พระเกียรติยศ และพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในระบอบใหม่ เป็นผลนำไปสู่การนำกองกำลังทหารก่อการกบฏเพื่อทวงคืนพระราชอำนาจให้แก่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่การกระทำดังกล่าวนั้นไม่ประสบผลสำเร็จภายหลังคณะก่อการกบฏ จึงถูกจับกุมตัวโดยรัฐบาลของพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา

ต่อมาในปีเดียวกันนั้นพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชประสงค์ที่จะไปศึกษาพระเนตรที่ต่างประเทศ แต่มีคณะรัฐมนตรีคัดค้านไม่เห็นด้วยที่พระองค์จะทรงไปศึกษาพระเนตรที่ต่างแดนเนื่องจากระยะเวลาดังกล่าวยังคงเป็นระยะเวลาที่รัฐบาลปราบกบฏได้ บ้านเมืองยังไม่ค่อยเป็นระเบียบเรียบร้อยดี ถ้าหากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวยังคงประทับอยู่ที่พระนคร จะทำให้ประชาชนอุ่นใจ แต่ถ้าหากว่าพระองค์ทรงไปศึกษาตัวที่ต่างประเทศในขณะนี้ก็จะเป็นที่วิพากษ์แก่ประชาชน แต่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวก็มีพระราชวินิจฉัยเด็ดขาดว่าจำเป็นที่จะต้องไปศึกษาตนที่ต่างประเทศ เป็นผลให้รัฐบาลจำต้องทำตามความต้องการของพระองค์

ในขณะที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวยังคงประทับรักษาพระเนตร ณ ต่างแดนอยู่นั้น พระองค์ได้แต่งตั้งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงผ่าตัดพระเนตรและไม่มีกำหนดการเสด็จกลับสยาม

ในระหว่างที่พระองค์ยังคงประทับอยู่ ณ ต่างแดนนั้น พระองค์ได้ส่งพระราชบันทึกลงไปยังรัฐบาลของคณะราษฎรในส่วนที่พระองค์สงสัย จึงเป็นเหตุให้รัฐบาลมีหนังสือกราบบังคมทูลชี้แจงเป็นระยะด้วยความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่ตรงกันในรายละเอียดบางอย่าง จึงเป็นเหตุให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตัดสินพระทัยสละราชสมบัติลงในวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2477 และได้มีพระราชสารชี้แจงถึงการสละราชสมบัติ เนื้อหาสาระที่สำคัญของพระราชสารที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเขียนและได้ส่งให้คณะรัฐบาล ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

“...ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะสละอำนาจอันเป็นของข้าพเจ้าอยู่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ใด คณะใด โดยเฉพาะเพื่อใช้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาดและโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าความประสงค์ของข้าพเจ้าที่จะให้ราษฎรมีสิทธิออกเสียงในนโยบายของประเทศโดยแท้จริงไม่เป็นผลสำเร็จและเมื่อข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นอันหมดหนทางที่ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือหรือให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนได้ต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอสละราชสมบัติและออกจากตำแหน่งพระมหากษัตริย์แต่บัดนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าขอสละสิทธิของข้าพเจ้าทั้งปวงซึ่งเป็นของข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นพระมหากษัตริย์ แต่ข้าพเจ้าสงวนไว้ซึ่งสิทธิทั้งปวงอันเป็นของข้าพเจ้าแต่เดิมมาก่อนที่ข้าพเจ้าได้รับราชสมบัติสืบสันตติวงศ์...”

ในมุมมองของผู้เขียนมีมุมมองที่สื่อถึงเจตนาของรัฐบาลในสมัยนั้นที่ไม่ยอมทำตามพระประสงค์บางประการของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เพราะถ้าหากรัฐบาลยอมทำตามกระแสรับสั่งของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทุกประการนั้น การกระทำของคณะราษฎรที่ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นไม่เป็นผลสำเร็จ เนื่องจากอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดยังอยู่ในตัวของกษัตริย์ซึ่งก็ไม่ต่างอะไรกับการปกครองของรัฐเผด็จการตามเดิม ในสมัยที่คณะราษฎรยังไม่ได้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

กล่าวโดยสรุปคือ หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงบุคคลหัวก้าวหน้าและการบริหารประเทศที่ล้มเหลวของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้คณะราษฎรทำการก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตยในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ซึ่งหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนพยายามที่จะชูประเด็นเกี่ยวกับข้อครหาที่ว่าคณะราษฎรทำการชิงสุกก่อนห่ม

ประเด็นที่ผู้เขียนให้ความสนใจในหนังสือเล่มนี้เป็นอย่างมากนั่นก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับข้อครหาที่ว่าคณะราษฎรได้ทำการชิงสุกก่อนห่ม (หน้า 1) โดยผู้เขียนได้พยายามที่จะสื่อว่าการกระทำของคณะราษฎรที่นักวิชาการหลายท่านโจมตีว่าร้ายคณะราษฎรว่าเป็นการกระทำที่ชิงสุกก่อนห่ม ทั้งๆ ที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเตรียมที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญให้กับประชาชนชาวสยามอยู่แล้วเห็นได้จากในสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการจัดตั้งสภาด้วยกันทั้งสิ้น 3 สภาประกอบไปด้วย 1) อภิรัฐมนตรี ทำหน้าที่ เปรียบดังที่ปรึกษาราชการชั้นสูงแก่พระองค์ 2) เสนาบดีสภา ทำหน้าที่ ให้คำปรึกษาราชการแผ่นดิน และ 3) สภากรรมการองคมนตรี ทำหน้าที่ ประชุมปรึกษาหารือข้อราชการ ซึ่งการที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้จัดตั้งสภาทั้ง 3 สภานี้ถือได้ว่าเป็นการปูพื้นฐานที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญ ดังที่ผู้เขียนได้ยกบันทึกการเข้าเฝ้าของนายปรีดี พนมยงค์และคณะมาไว้ในหนังสือเล่มนี้ โดยมีความตอนหนึ่งคือ “ในวันที่พระยาพลพลพยุเสนา พร้อมด้วยพระยามโนปกรณนิติธาดา พระยาศรีวิสารวาจา และพระยาปริชาลยพยุห ได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวโดยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีกระแสรับสั่งกับบุคคลที่มาเข้าเฝ้าว่าพระองค์มีความต้องการ

ที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญในการปกครองที่ละชั้น โดยชั้นแรกนั้นจะให้มีการจัดการประชุมโดยให้เสนาบดีเป็นประธาน ส่วนสภาองคมนตรีที่มีมาตั้งแต่รัชกาลที่ 5 นั้นพระองค์จะทรงแต่งตั้งให้เป็นรัฐบาล”

ผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นต่อข้อความดังกล่าวที่ได้ยกมาข้างต้นว่า รัฐธรรมนูญเป็นเพียงคำสั้นๆ ที่หมายถึงการปกครองบ้านเมือง โดยจะเป็นรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยหรือรัฐธรรมนูญแบบเผด็จการก็ได้ ในที่นี้ผู้เขียนมองว่ารัฐธรรมนูญที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเตรียมที่จะพระราชทานให้แก่ราษฎรเป็นรัฐธรรมนูญฉบับเผด็จการ โดยเห็นได้จากการที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นผู้ที่แต่งตั้งสมาชิกของเสนาบดี และสภากรรมการองคมนตรีด้วยพระองค์เอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศก็ยังคงอยู่ในตัวของพระมหากษัตริย์ตามเดิม ซึ่งการกระทำของพระองค์แสดงให้เห็นถึงการขัดกันของหลักประชาธิปไตยในแง่ที่ว่า **“อำนาจสูงสุดเป็นของราษฎรทั้งหลาย”** โดยแท้จริงแล้วพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่ได้มีพระราชประสงค์ที่จะให้ประเทศสยามมีการปกครองแบบประชาธิปไตยตั้งแต่แรกอยู่แล้ว เห็นได้จากพระราชบันทึกเรื่อง **ประชาธิปไตยในสยาม** ที่ นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ นำมาเล่าไว้ในหนังสือปฏิวัติสยาม พ.ศ. 2475 ตอนหนึ่งว่า “การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะประสบผลสำเร็จในประเทศสยามหรือไม่ โดยที่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะประสบผลสำเร็จได้นั้นราษฎรจะต้องมีการศึกษา สำหรับประเทศสยามนั้นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยคงไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจาก **คนส่วนใหญ่ไม่คิดด้วยหลักเหตุผล แต่คิดด้วยอารมณ์ความรู้สึก**” ผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นต่อนักวิชาการหลายท่านที่มองว่าการกระทำของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวในแง่ที่ว่าพระองค์เตรียมที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยให้แก่ราษฎรชาวสยามซึ่งแท้จริงแล้วไม่เป็นความจริง โดยรัฐธรรมนูญที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเตรียมที่จะพระราชทานให้แก่ราษฎรเนื้อแท้แล้วเป็นเพียงรัฐธรรมนูญฉบับเผด็จการสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่แอบแฝงเนื้อหาประชาธิปไตยมาเท่านั้น

ด้วยความที่คณะราษฎรได้เล็งเห็นถึงการกระทำของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวในแง่ที่ว่าพระองค์จะไม่ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญให้แก่ปวงชนชาวสยามเป็นการแน่ ผนวกกับในสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่สามารถแก้ปัญหาทางบ้านเมืองได้ คณะราษฎรจึงตัดสินใจก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ด้วยเหตุนี้การที่นักวิชาการหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นว่าการกระทำของคณะราษฎรเป็นการกระทำที่ **“ชิงสุกก่อนห่าม”** ซึ่งความเป็นจริงแล้วเป็นเพียงการกล่าวร้ายต่อคณะราษฎรทั้งสิ้น

ข้อวิจารณ์

ประการแรก **ด้านการเรียบเรียง** ผู้เขียนได้มีการเรียบเรียงเนื้อหาของหนังสือไว้ได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยมีการเกริ่นเหตุการณ์สำคัญของแต่ละยุคสมัย อันเป็นการทำความเข้าใจรากฐานประชาธิปไตยที่เริ่มเข้าสู่สยามไปจนกระทั่งถึงเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 อันเป็นการเปลี่ยนโครงสร้างการปกครองของประเทศไปอย่างสิ้นเชิง โดยการเปลี่ยนแปลงการปกครองดังกล่าวของคณะราษฎรส่งผลให้ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญใช้จนถึงปัจจุบัน โดยผู้เขียนพยายามจะวิเคราะห์ลำดับเหตุการณ์อันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วนำมาเชื่อมโยงและเรียบเรียงในแบบแนวคิดของตนเอง

ประการที่สอง **ด้านการใช้ภาษา** ผู้เขียนได้ใช้ภาษากึ่งทางการในการเขียน ซึ่งเป็นภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีความชัดเจน มีการใช้ภาษาที่อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทความและแนวคิดของบุคคลสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้อย่างเป็นขั้นตอนและเข้าใจง่าย มีการตั้งชื่อหนังสือได้อย่างเป็นที่น่าสนใจ อันเป็นผลทำให้ผู้อ่านสนใจหนังสือเล่มนี้ และต้องการที่จะติดตามอ่านหนังสือเล่มนี้ไปจนจบ แต่การใช้ภาษาในหนังสือเล่มนี้มีข้อเสียตรงที่ในบางบทบางตอนอาจมีการใช้ถ้อยคำที่รุนแรงต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นสถาบันที่ประชาชนคนไทยรักและศรัทธาตลอดมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งถ้อยคำเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดความสะเทือนใจต่อผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านควรที่จะต้องเปิดใจในการอ่านหนังสือเล่มนี้ควบคู่กับการมีวิจลญาณในการอ่านเป็นอย่างมาก

ประการที่สาม **ด้านเนื้อหา** หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาการเขียนในเชิงแนวคิดและมุมมองของผู้เขียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ซึ่งผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวที่เป็นเป็นเนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์ที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้อย่างเป็นขั้นตอนและเนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงกันในแต่ละบท แต่เมื่อผู้อ่านได้อ่านเนื้อหาภายในหนังสือเล่มนี้จนกระทั่งถึงบทที่ 5 ในเรื่องอำนาจสูงสุดของประเทศเป็นของราษฎรทั้งหลาย เมื่อผู้อ่านได้อ่านหนังสือมาจนถึงบทที่ 5 อาจจะสังเกตได้ว่าเนื้อหาในบทที่ 5 ได้ขาดหายไป สืบเนื่องมาจากเนื้อหาในบทนี้ผู้เขียนได้เขียนไม่จบเนื่องด้วยในระหว่างที่ผู้เขียนกำลังเขียนหนังสือเล่มนี้อยู่ ผู้เขียนได้ป่วยเป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลืองระยะสุดท้ายซึ่งยากต่อการรักษา ในระหว่างที่ผู้เขียนกำลังเขียนเนื้อหาในบทที่ 5 อยู่ นั้นอาการของโรคมะเร็งได้กำเริบส่งผลให้ในระยะเวลาต่อมาผู้แต่งได้เสียชีวิตลง เป็นผลให้เนื้อหาในบทที่ 5 นี้ขาดหายไปส่งผลให้ผู้อ่านที่มีความสนใจในบทความในบทที่ 5 นั้นจำเป็นต้องไปหาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบกับการอ่านหนังสือเล่มนี้

บทส่งท้าย

ในทัศนะของผู้วิจารณ์ต่อหนังสือ ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ผู้เขียนคือ สุพจน์ ด่านตระกูล ในทรรศนะของผู้วิจารณ์ ดิฉันมีความคิดเห็นว่าหนังสือเล่มเล็กๆ นี้ ประกอบไปด้วยจำนวนหน้าเพียง 70 หน้า แต่อันแน่นไปด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจ ชวนให้คิด และชวนให้หาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยถ้าผู้อ่านท่านใดที่เคยได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 มาก่อนหน้าแล้ว หนังสือเล่มนี้จะทำให้ท่านได้เปิดมุมมองในอีกแง่มุมหนึ่งซึ่งต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงในแง่ของคณะราษฎรต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ที่นักวิชาการหลายท่านต่างกล่าวหาว่าการกระทำของคณะราษฎรเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือเป็นการกระทำที่ชั่วร้ายที่ได้แย่งชิงพระราชอำนาจของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

แต่ถึงอย่างไรก็ตามในทัศนะของดิฉันที่มีต่อหนังสือเล่มนี้ ดิฉันคิดว่าหนังสือเล่มนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลของฝ่ายคณะราษฎรเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับได้มีการยกเนื้อหาบางส่วนที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ขึ้นมา เป็นเหตุให้เนื้อหาที่ผู้เขียนได้เขียนในแง่มุมมองของคณะราษฎรชวนน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ในทัศนะของดิฉัน ดิฉันคิดว่าถ้าผู้อ่านท่านใดได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ผู้อ่านควรที่จะมีวิจลญาณในการอ่านหนังสือเล่มนี้เป็นอย่างมาก เพราะว่าหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงการเปิดมุมมองในแง่มุมมองหนึ่งของคณะราษฎรต่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่นักวิชาการหลายท่านไม่ค่อยกล่าวถึง ซึ่งข้อมูลในหนังสือเล่มนี้อาจมีความจริงและความไม่จริงผสมอยู่ ดังนั้น ผู้อ่านไม่ควรที่จะเชื่อหนังสือไปทั้งหมด ควรที่จะมีแนวคิดเป็นของตนเอง และศึกษาข้อมูลจากหลายๆ ฝ่ายมาประกอบกับการอ่านหนังสือเล่มนี้

เอกสารอ้างอิง

สุพจน์ ด้านตระกูล. (2552). ปฏิวัติ ประชาธิปไตย 24 มิถุนายน 2475 (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สถาบันวิทยาศาสตร์สังคม.

ภาคผนวก

แนะนำผู้เขียน

ณัฐภูมิ สืบสมบัติ

หน่วยงานสังกัด นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
 ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
 E-mail nutthaphum12@gmail.com

มนสิชา หอมกรุ่น

หน่วยงานสังกัด นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
 ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
 E-mail monsichahomkrun@gmail.com

จุมพล เพ็งบุญ

หน่วยงานสังกัด นักศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
 E-mail jompon_p39@outlook.co.th

วรกิตต์ พันธุ์ลิมา

หน่วยงานสังกัด นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
 ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
 E-mail ws_worasin@hotmail.com

ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

หน่วยงานสังกัด อาจารย์ประจำสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
 E-mail hanpichai@gmail.com

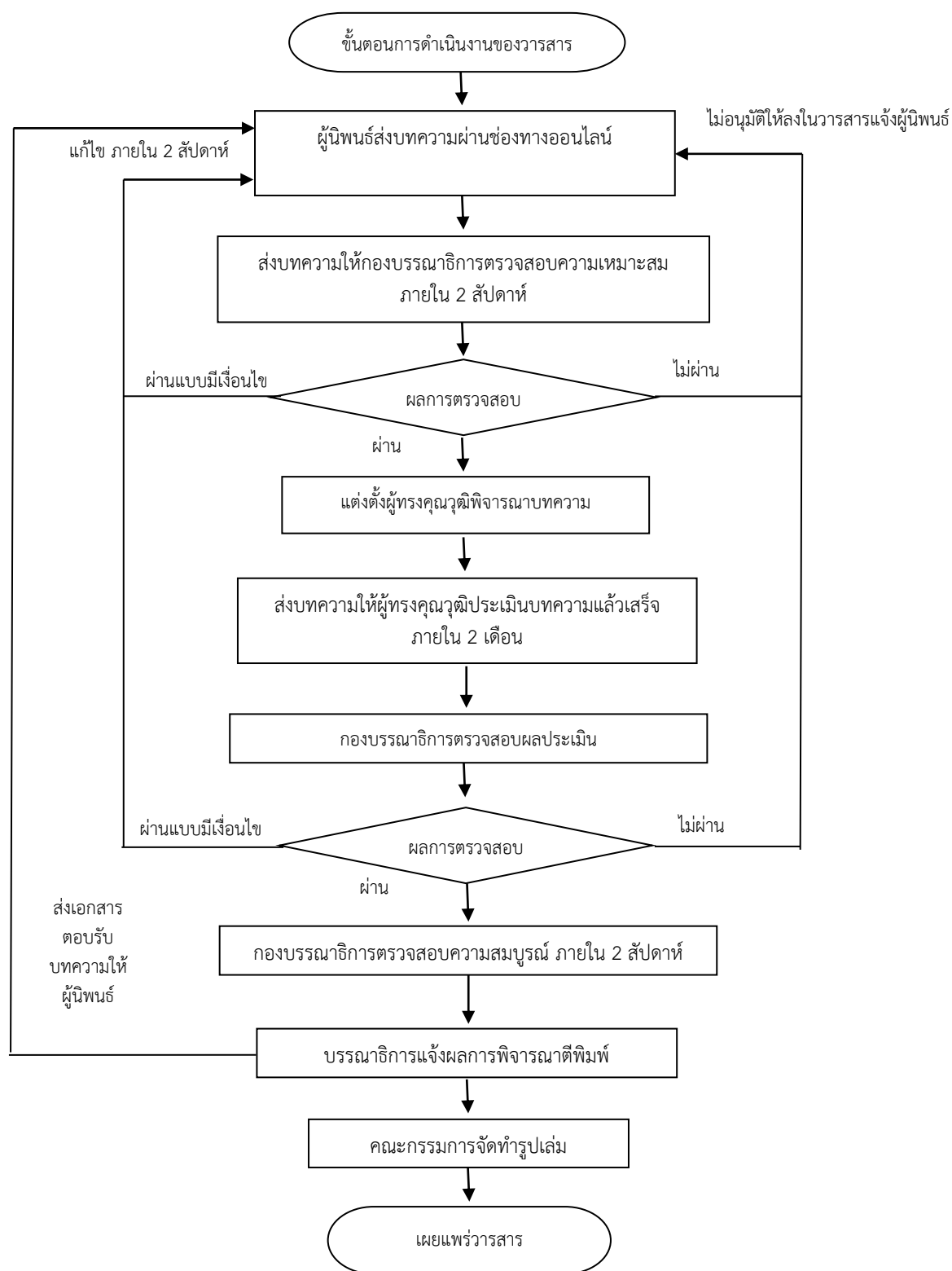
สิริวรรณ คำสวาย

หน่วยงานสังกัด นักศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
 E-mail aom5321@hotmail.com

อนงค์ศรี อาจสมบุญ

หน่วยงานสังกัด นักศึกษาด้านสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 ความสนใจทางวิชาการ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง
 E-mail creamming61043@gmail.com

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ

สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

Lawarath Social E – Journal

ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-427487-93 ต่อ 12247

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตีพิมพ์บทความประเภทต่างๆ ดังนี้

1.1 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.2 บทความวิชาการ (Academic Article) ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการ มีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.3 บทวิจารณ์ (Review Article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้นิพนธ์

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 1 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้นิพนธ์บทความ และผู้นิพนธ์ไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double- Blind Peer Review)

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจะต้องส่งการตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการของสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

การเตรียมบทความ

บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง และมีระยะห่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double Spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอสี่ (A4) พิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษด้านซ้ายกับด้านขวา 1.25 นิ้ว, ด้านบน 1.5 นิ้ว และด้านล่าง 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขกำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความควรมีความยาวประมาณ 8 - 12 หน้ากระดาษเอสี่ (A4) โดยนับรวมภาพประกอบและตาราง

2. ส่วนบทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อควรมีความยาว 250 – 300 คำ โดยแยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง บทความวิจัยและบทความปริทรรศน์ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งบทคัดย่อควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) สรุป (Conclusion) และคำสำคัญ (Key Words) ซึ่งควรเรียบเรียงตามลำดับและแยกหัวข้อให้ชัดเจน ดังนี้

- วัตถุประสงค์ ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา
- วิธีการศึกษา ควรกล่าวถึงวิธีการค้นคว้าข้อมูล ระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาศึกษา สถิติที่นำมาใช้
- ผลการศึกษา ควรประกอบด้วยผลที่ได้รับจากการค้นคว้า ศึกษา และผลของค่าสถิติ (ในกรณีมีการวิเคราะห์)
- สรุป ควรกล่าวถึงผลสรุปของการค้นคว้าและศึกษา
- คำสำคัญ ควรมีคำสำคัญ 3-6 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

3. ส่วนเนื้อเรื่อง ควรประกอบด้วย

3.1 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนกล่าวนำโดยอาศัยการปริทรรศน์ (Review) ข้อมูลจากรายงานวิจัย ความรู้ และหลักฐานต่างๆ จากหนังสือหรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และกล่าวถึงเหตุผลหรือความสำคัญของปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ สมมติฐานของการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้ชัดเจน

3.2 วิธีการศึกษา (Methods) กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา และวิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.3 ผลการศึกษา (Results) เป็นการแสดงผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 3.2 ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องและแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

3.4 อภิปรายผล (Discussion) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ของผู้เฝ้าพิจารณาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

3.5 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) การแนะนำการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

3.6 กิตติกรรมประกาศ (acknowledgements) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กร หน่วยงานหรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และ หมายเลขของทุนวิจัย

3.7 เอกสารอ้างอิง (References) ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text) เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ซึ่งมีรูปแบบการเขียนอ้างอิงแตกต่างกันตามประเภทของเอกสารหรือแหล่งที่ใช้อ้างอิง ดังนี้

การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal
ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ระยะขอบ บน 1.5”

ตั้งค่าน้ำกระดาษ ขนาด A4 (21×29.7 cm)

ภายนอก 1.25”

ภายใน 1.25”

ล่าง 1”

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาอังกฤษ

อีเมล:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาอังกฤษ)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

ABSTRACT (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ความยาวของบทคัดย่อภาษาอังกฤษ 250 - 300 คำ และต้องตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

Keywords: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นคำภาษาอังกฤษและต้องตรงกับคำสำคัญในภาษาไทย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ชื่อบทความภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาไทย

อีเมล:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาไทย)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

บทคัดย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อหาของบทความ ควรมีความยาวของบทคัดย่อภาษาไทย 250-300 คำ โดยให้เขียนเป็นร้อยแก้ว เน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะอย่างย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

คำสำคัญ: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นภาษาไทย ซึ่งตรงกับคำสำคัญในภาษาอังกฤษ เช่น รูปแบบบทความ, ขนาดตัวอักษร, รูปแบบตัวอักษร (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

บทนำ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย ความสำคัญของปัญหาที่ทำการศึกษาวิจัย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับ และชัดเจน การใช้คำย่อ ต้องมีคำสมบรูณ์ไว้ในครั้งแรกก่อน เนื้อหาของตัวเรื่องควรมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (ควรระบุเป็นข้อๆ) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

1. (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)
- 2.

กรอบแนวคิด/ทฤษฎี (ถ้ามี) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อความ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วิธีดำเนินการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายขั้นตอนการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย โดยกล่าวถึงแหล่งข้อมูล ดังนี้ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงสิ่งที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัย ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล และการแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน และการวิจารณ์ผลการวิจัย ซึ่งการรายงานผลการวิจัยและการวิจารณ์นั้น ควรยึดวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัยเป็นหลัก เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์อย่างไร

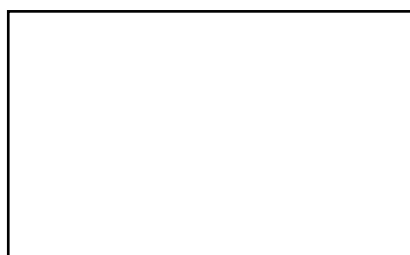
บ้างและสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไวหรือไม่อย่างไร โดยเสนอหลักฐานข้อมูลอย่างเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

(กรณีมีตาราง)

ตาราง 1 (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) เนื้อหาที่เป็นตารางและคำอธิบายสามารถใช้เป็นรูปแบบ 1 คอลัมน์ ได้ตามความเหมาะสม (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

	(n=จำนวน)
หัวข้อ	ขีดเส้น 2 เส้น
	ขีดเส้น 1 เส้น
รวม	ขีดเส้น 1 เส้น
	ขีดเส้น 2 เส้น

(กรณีมีภาพ)

ภาพ 1 ชื่อภาพ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ที่มา: ✓)

อภิปรายผล (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ควรอธิบายถึงผลที่ได้รับจากการศึกษาหรือวิจัย ว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ควรอ้างถึงทฤษฎี หรือผลการศึกษาของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องประกอบ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ข้อเสนอแนะ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือข้อเสนอแนะปัญหาที่พบในการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

เอกสารอ้างอิง

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ดูรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

***หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสาร Lawarath Social e-Journal

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี 15000

โทรศัพท์ 0-3641-1150 โทรสาร 0-3641-1150

E-mail: lawarath.scj@yahoo.com

รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text)

1. ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาแบบ APA Style (The Publication Manual of the American Psychological Association) การลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ในรูปแบบดังนี้ (เครื่องหมาย √ แสดงถึงการเคาะ 1 ครั้ง เวลาลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและรายการเอกสารอ้างอิงไม่ต้องใส่ลงไป)

2. การลงรายการผู้แต่งทั่วไป

- ผู้แต่งที่เป็นคนไทย ใส่ ชื่อ-ชื่อสกุล โดยไม่ต้องใส่คำนำหน้านาม ยศ หรือ ตำแหน่งทางวิชาการ
- ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ใส่เฉพาะนามสกุลและตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

ผู้แต่งคนไทย

(ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, หน้าที่ใช้อ้างอิง)

ผู้แต่งชาวต่างชาติ

(นามสกุล, ปีที่พิมพ์, หน้าที่ใช้อ้างอิง)

3. ถ้ามีการกล่าวถึงชื่อผู้แต่งไว้แล้ว ให้ใส่วงเล็บต่อจากชื่อผู้แต่ง โดยในวงเล็บไม่ต้องระบุชื่อผู้แต่ง ซ้ำอีก สำหรับชื่อชาวต่างประเทศให้ใส่นามสกุลของผู้แต่ง โดยสามารถอ้างอิงได้ 2 วิธี คือ ถ้าระบุนามสกุลในเนื้อความให้ระบุปีที่พิมพ์ในวงเล็บ

ลมูล/รัตนกร(2540, หน้าที่ 105)

Watson(1992, p.89)

4. การระบุเลขหน้าของเอกสารภาษาต่างประเทศที่นำมาอ้างอิง

เอกสารหน้าเดียว ให้อักษรย่อ p.

(Jensen, 1991, p.8)

เอกสารมากกว่า 1 หน้า ให้อักษรย่อ pp.

(Jensen, 1991, pp.8-15)

5. ถ้ามีผู้แต่ง 2 คน และไม่เกิน 5 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทั้งหมดตามลำดับรายการที่ปรากฏ คนคนที่ 1-5 ด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และคนรองสุดท้ายกับคนสุดท้าย คั่นด้วยคำว่า “และ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้เครื่องหมาย “&”

(นวลจันทร์ รัตนกร, ฐิติมา วัชรจันทน์, วัชรมารศรี วัชรวิทย์, 2539, หน้า 75)
(William, Kates, & DeVies, 1995, p.61)

6. ถ้ามีผู้แต่ง เกิน 5 คนหรือตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ให้ใส่เฉพาะผู้แต่งคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคนอื่นๆ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้คำว่า “et al.”

(อุบล บุญชู, และคนอื่นๆ, 2539, หน้า 37)
(Heggs, et al., 1999, pp. 4-7)

7. สิ่งพิมพ์ที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ใช้ชื่อเรื่องแทนชื่อผู้แต่ง

(การพัฒนาสุขนิสัย, 2548, หน้า 77)
(Organization Management, 2011, pp.53-54)

8. ข้อความที่นำมาอ้างอิง พบแหล่งที่ใช้อ้างอิงมากกว่า 1 แหล่ง สามารถเขียนไว้ในวงเล็บเดียวกันได้ โดยใช้เครื่องหมาย อัฒภาค (;) คั่นแต่ละงานและเรียงตามลำดับของชื่อผู้แต่ง

(นวลจันทร์ รัตนกร, 2539, หน้า 37; มารศรี วัชรวิทย์, 2552, หน้า 75; เยาวภา โตทรัพย์, 2554, หน้า 2)
(Heggs, 1999, p.7; Kates, & DeVies, 2004, pp.23-26)

9. การอ้างอิงเอกสารจากอินเทอร์เน็ต ใช้คำว่า ย่อหน้า สำหรับข้อมูลภาษาไทย และคำว่า para. สำหรับข้อมูลภาษาอังกฤษ

(ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์, ย่อหน้า...)
(สุดแดน วิสุทธิลักษณ์, 2548, ย่อหน้า 3)
(Gorman, 2000, para.3)

การเขียนเอกสารอ้างอิง (บรรณานุกรม)

1. พิมพ์ขีดขอบซ้าย โดยไม่ต้องจัดหน้าแบบกระจายตัวอักษร (เครื่องหมาย "V" แสดงถึงการเว้นระยะ 1 เคาะ ให้ผู้เขียนเคาะเป็น Space bar 1 เคาะ)

2. หากรายการใดไม่มี ไม่ต้องลงรายละเอียดในบรรณานุกรม ให้ลงรายการถัดมาได้เลย

3. การลงรายการผู้แต่ง ผู้แต่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือสถาบัน

- บุคคลสามัญชน >> ตัดคำนำหน้านาม นาย, นาง, นางสาว ดร. นายแพทย์ พล.อ. ผศ. รศ.

- ชาวต่างประเทศ >> เขียนชื่อสกุลขึ้นก่อน ค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค ตามด้วยชื่อต้น (First name) และ ชื่อกลาง (ถ้ามี)

- ผู้มีบรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์หรือสมณศักดิ์ >> กลับเอาบรรดาศักดิ์ไว้หลังชื่อกับนามสกุล ค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.)

- สถาบัน >> ให้บันทึกชื่อสถาบันนั้น ๆ โดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงานย่อย ค้นด้วยชื่อหน่วยงานด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

4. ผู้แต่งที่มีฐานะเป็นบรรณาธิการ ให้ลงชื่อผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) และวงเล็บ อักษรย่อ บก. (ย่อมาจาก บรรณาธิการ) สำหรับหนังสือภาษาไทย หรือ Ed. หรือ Eds. (ย่อมาจาก editor(s)) สำหรับหนังสือภาษาต่างประเทศ

ประวิทย์/สุวนิชย์.ว(บก.).

เอี่ยมพร/สกุลแก้ว, วและวสุนธรา/ทับทิมแท้.ว(บก.).

Ford,วGeorge/วS.ว(Ed.).

Jordan,วRoberts/วJ,ว&วPeter,วTaylor,วA.ว(Eds.).

5. การลงรายการชื่อหนังสือ

- ชื่อหนังสือให้พิมพ์ด้วยตัวหนาและไม่ขีดเส้นใต้

- ชื่อหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นอักษรตัวแรกของทุกคำด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ และกรณีมีชื่อเรื่องรอง ให้พิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (:) โดยพิมพ์ขีดอักษรตัวท้าย เช่น

New Jersey: A Guide to Its Past and Present.

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิปัญญาไทยกับการพัฒนาชนบท: กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

6. การลงรายการครั้งที่พิมพ์ ให้ลงรายการตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป แล้วใส่ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ (...) แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

(พิมพ์ครั้งที่ 2). (พิมพ์ครั้งที่ 3). (พิมพ์ครั้งที่ 4).

(2nd ed). (3rd ed). (4th ed).

7. หนังสือไม่ปรากฏ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ และปีที่พิมพ์ ใช้ตัวย่อในกรณีต่อไปนี้ ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์

เอกสารภาษาไทยใช้ (ม.ป.ป.) เอกสารภาษาอังกฤษใช้ (n.d.)

ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์

เอกสารภาษาไทยใช้ (ม.ป.ท.) เอกสารภาษาอังกฤษใช้ (n.p.)

ใส่ในตำแหน่งต่าง ๆ

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).ว(ม.ป.ท.):วสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:ว(ม.ป.ท.).

ชื่อผู้แต่ง.ว(ม.ป.ป.).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:วสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง.ว(ม.ป.ป.).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).ว(ม.ป.ท.).

8. หากไม่สามารถพิมพ์จบได้ภายใน 1 บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยย่อหน้าเข้ามา 7 ตัวอักษร (7 เคาะ)

หัตยา กองจันทิก. (ม.ป.ป.). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สืบค้น มกราคม 27, 2543, จาก
http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product

9. การจัดเรียง ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้แต่ง โดยเรียงตามอักษร ก-ฮ A-Z และแยกภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศออกจากกัน

10. กรณีที่ผู้แต่งมีชื่อ-สกุลซ้ำกัน ให้เรียงตามปีน้อยไปมาก และในบรรทัดต่อไปให้พิมพ์ชื่อย่อ 7 ครั้ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) _____ . และใส่รายละเอียดชื่อเรื่องและอื่นๆ ตามปกติ

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิง (บรรณานุกรม)

ให้ยึดการใช้รูปแบบตัวหนา ตัวบาง ตามรูปแบบการลงรายการการเขียนเอกสารอ้างอิง

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:วสำนักพิมพ์.

หมายเหตุ:

ชื่อหนังสือ (พิมพ์ครั้งที่). กรณีมีพิมพ์ครั้งที่ในวงเล็บต่อท้าย ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย
มหัพภาค (.)

ชื่อหนังสือ. ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) กรณีไม่มี (พิมพ์ครั้งที่). ต่อท้าย

บันทึกถึงดวงดาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

บันทึกถึงดวงดาว. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

สำเนา ขจรศิลป์, บุญเรียง ขจรศิลป์, สมประสงค์ น่วมบุญลือ, สุริยา เสถียรกิจจำไพ, และบุญสม
ธีรวิชัยกุล. (2541). การพัฒนารูปแบบค่ายอาสาพัฒนาของนักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

Jones, M. (2002). *Social Psychology of Prejudice*. New Jersey: Prentice Hall.

2. วารสาร

ผู้เขียนบทความ.√(ปีที่พิมพ์,√เดือน).√ชื่อบทความ.√ชื่อวารสาร,√ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), หน้าที่ตีพิมพ์
√√√√√√ บทความ.

วิกุล แพทย์พาณิชย์. (2545, มีนาคม). ธุรกิจแฟรนไชส์. **เนชั่นสุดสัปดาห์**, 4(8), 8-11.

Bowen, J. (2005, April). FRBR coming soon to your library?. **Library Resources & Technical Services**, 49(3), 175-188.

3. บทความในหนังสือพิมพ์

ชื่อผู้แต่ง.√(ปีที่พิมพ์,√เดือน√วันที่).√ชื่อบทความ.√ชื่อหนังสือพิมพ์,√ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), หน้าที่
ตีพิมพ์ √√√√√√บทความ.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2544, มีนาคม 23). พม่ากับยาเสพติด. **มติชน**, 20(121), หน้า 6.

ปัญหาขยะในเมืองเชียงใหม่. (2546, 15 สิงหาคม). **ไทยนิวส์**, 12(23), หน้า 8.

Schwartz, J. (1993, September 30). Obesity affects economic, social status. **The Washington Post**, 30(134), p.9.

4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง.√(ปีที่พิมพ์).√ชื่อวิทยานิพนธ์.√ระดับวิทยานิพนธ์√มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน.

หมายเหตุ: ระดับวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต หรือ Master's thesis ปริญญาเอกใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต หรือ Doctoral Dissertation สำหรับ วิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศ หลังระดับวิทยานิพนธ์ให้ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) แล้วจึงตามด้วย ชื่อมหาวิทยาลัย

กิ่งแก้ว จันโจอมศึก. (2547). ผลการเรียนรู้เชิงพุทธิพิสัยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้สื่อ
ประสมประกอบการดำเนินเรื่องผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

McKenna, J. C. (1999). **Sustainable Ethnic Tourism in Northern Thailand**. Master's thesis, University of Alberta.

5. รายงานการวิจัย

ชื่อผู้แต่ง.√ (ปีที่พิมพ์). √ชื่อหนังสือ√ (ครั้งที่พิมพ์). √สถานที่พิมพ์: √สำนักพิมพ์.

สุขุม พรหมเมืองคุณ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

6. การสัมภาษณ์

6.1 บทสัมภาษณ์โดยตรง

ผู้ให้สัมภาษณ์.√ (ปี,√เดือน√วันที่ที่สัมภาษณ์).√ตำแหน่งหรือที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.√สัมภาษณ์.

มา มั่งมุล. (2557, กรกฎาคม 11). ผู้ใหญ่บ้าน. สัมภาษณ์.

6.2 บทสัมภาษณ์ที่นำมาตีพิมพ์

ผู้ให้สัมภาษณ์.√ (ปี,√เดือน√วันที่ที่สัมภาษณ์).√ตำแหน่ง√(ถ้ามี).√สัมภาษณ์.√ชื่อวารสาร,√ปีที่(ฉบับที่),√หน้า.

ทฤษฎี ขาวสวนเจริญ. (2557, กรกฎาคม 7). อธิปไตยกรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์. **ไทยรัฐ**, 50(1254), หน้า 5.

7. สารสนเทศจากเว็บไซต์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อหน่วยงาน.√(ปีที่พิมพ์).√ชื่อเรื่อง.√สืบค้น√เดือน√วัน,ปี,√จาก URL.

หัตยา กองจันทิก. (2552). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สืบค้น มกราคม 27, 2553, จาก <http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product/food/label.html>.

Chiang Mai University. (n.d.). **Academic Support and Services Units**. Retrieved September 1, 1999, from <http://www.erin.gor.au>

พิสูจน์อักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

1. อาจารย์สุธินี วงศ์วัฒนกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์วรรณวิษา ปั่นคุ้ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. อาจารย์พิจิตรา เอี่ยมสมัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์ชนิดตา โชติช่วง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
6. อาจารย์สุภาสินี คุ่มไพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทความทุกบทความได้รับการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งข้อความและบทความเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการวารสารและมิใช่ความรับผิดชอบของวารสาร Lawarath Social E-Journal บทความที่ดีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาลงตีพิมพ์วารสารอื่นๆ กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา